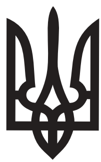

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Репортер

Не сидять. Працюють!

СТОР. 8

Конфлікт

Хистка дорога до храму

СТОР. 10

Гроші

Куди спливають мільйони держпідтримки?

СТОР. 14

№ 22 (5022) СУБОТА, 5 ЛЮТОГО 2011 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Наші миротворці таки поїдуть у Кот-д'Івуар

Ранкове засідання 4 лютого

Традиційно в п'ятницю народні депутати почали роботу із години запитань до уряду. З трибуни звітував перший заступник міністра регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства Юрій Хіврич.

СТОР. 2

Інвестиції, енергетика та ЄС — основні питання варшавських переговорів

Учора завершився дводенний державний візит Президента України Віктора Януковича до Польщі. Переговори Президента та численної української делегації пройшли під знаком економіки. Ця тема превалювала під час зустрічі віч-на-віч глави нашої держави і з польським Президентом Броніславом Коморовським, і з прем'єр-міністром Дональдом Туском, і під час пленарного засідання державних делегацій двох країн. За результатами підписано «Дорожню карту двостороннього співробітництва на 2011—2012 рр.» та «Меморандум про співпрацю між Державним агентством з інвестицій і управління національними проектами України, Польським агентством інформації і іноземних інвестицій та Польсько-українською господарчою палатою».

СТОР. 7

Немає в революції кінця

Слідом за Тунісом і Єгиптом революційні настрої охопили Туреччину. У країні почалися антиурядові демонстрації, є потерпілі. Близько 10 тис. осіб вийшли на вулиці Анкари для участі в акції протесту проти реформи трудового законодавства, винесеної на розгляд парламенту урядом. Тисячі поліцейських зібралися в центрі столиці. Вони встановили заслони поблизу центральної площі Кизилай, недалеко від будинку парламенту. У відповідь протестувальники закидали співробітників правоохоронних органів камінням. Поліцейські застосували проти них водомети і сльозоточивий газ.

А в неспокійному Єгипті вчора відбувся так званий День проводів — масова маніфестація в Каїрі, учасники якої поставили за мету домогтися негайної відставки Хосні Мубарака. Тим часом адміністрація президента США й члени уряду Єгипту розробляють план відставки Мубарака.

СТОР. 7

«Це ж якої сили талантом він був, щоб таке творити і на поетичній, і на художній ниві...»

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Якщо Ватикан можна назвати духовним центром Риму, то візьмемо на себе сміливість і назвемо квартал, де розміщено Національний музей імені Тараса Шевченка, духовним центром нашої столиці. Репортажем звідси «Голос України» розпочинає серію публікацій про земне і вічне життя Поета, Художника і Мислителя. Адже у березні цього року Україна відзначатиме сумну, але водночас і величну дату — 150-ті роковини від дня смерті генія нашого народу Тараса Григоровича Шевченка.

У жовтні 2009-го 35-та сесія Генеральної конференції ЮНЕСКО затвердила: цю дату, як і 1000-ліття від заснування собору Софія Київська, відзначатимуть за її участі. Тим самим ці ювілеї вийшли на, без перебільшення, світовий рівень.

СТОР. 10

ПОДІЇ

Щогодини рак убиває 10 українців

Майже половина українців, хворих на рак, при первинному звертанні до лікаря залишає кабінети місцевих поліклінік без правильного діагнозу. Тому в нашій країні хвороба під назвою «рак» звучить як смертний вирок. Але ж запорука успішного лікування цього серйозного захворювання полягає саме в його ранній діагностиці, що фактично відсутня у нашій країні.

СТОР. 6

Дострокове зняття банківських вкладів можуть заборонити

Цього очікуватимемо, враховуючи, що НБУ, наділений правом законодавчої ініціативи, виніс це питання на обговорення.

Головним банком країни це обгрунтовується тим, що сьогодні вкладник має право в будь-який час забрати свій вклад, і це не дає банкові впевненості в тому, що залучені ним кошти перебуватимуть у його розпорядженні. Отже, банки мають великі ризики при фінансуванні довгострокових інвестиційних проектів.

На обговорення НБУ виніс дві пропозиції.

СТОР. 5

Морські порти — на межі зупинення

Критична ситуація склалась у Одеському та Іллічівському морських торгових портах — тут накопичилося близько 6 тисяч контейнерів. Починаючи з 26 січня, процес митного оформлення вантажів, що прибули в Україну, майже припинився. Судна-контейнеровози стоять на зовнішньому рейді портів і не можуть приступити до розвантаження, **повідомляє наш власкор В'ячеслав ВОРОНКОВ.**

Як заявляють представники експедиторських фірм і брокерських компаній, основні проблеми із затримкою оформлення контейнерів пов'язані з незрозумілою позицією Південної регіональної митниці, яка відмовляється оформляти вантажі певних найменувань. Міністерство інфраструктури України звернулося до Прем'єр-міністра України з проханням посприяти у вжитті заходів щодо ліквідації контейнерних заторів.

КОРОТКО

■ У Тячівському районі припинено діяльність підпільного цеху з виробництва будівельних блоків, орієнтовна вартість вилученого — 85 тис. грн., **повідомляє наш власкор Василь НИТКА.**

■ За сім років на території Черкаської виправної колонії №62 силами засуджених побудовано церкву у вигляді біблійного ковчега, **повідомляє наш власкор Лідія ТИТАРЕНКО.**

■ Поляки обіцяють відкрити регулярне авіасполучення між Краковом і Тернополем — такої домовленості досягнуто під час відвідання Польщі делегацією з Тернополя, **повідомляє наш власкор Любов ЛЕВИЦЬКА.**

■ Луганські рятувальники нині розчищають русла річок, щоб у разі відлиги не було ускладнено льодохід, **повідомляє наш власкор Алла АНТІПОВА.**

Голова ОБСЄ Аудронюс Ажубаліс 6—8 лютого відвідає з офіційним візитом Україну

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Щоб забезпечити конституційні права громадян

Місцевий референдум — важливий інститут демократії. Він дає змогу територіальним громадам реалізувати право на прийняття рішень із найважливіших питань місцевого значення. На жаль, реалізація цього конституційного права й досі не знайшла належного законодавчого забезпечення. Вирішити це можна було б, ухваливши новий закон. З огляду на це 7 лютого в **Комітеті Верховної Ради з питань державного будівництва та місцевого самоврядування** відбудеться «круглий стіл» на тему: «Проблеми законодавчого регулювання місцевих референдумів: український та зарубіжний досвід. Обговорення проекту закону України «Про місцевий референдум». Крім того, на засіданні розглядатимуть проект експертного висновку Ради Європи щодо цього проекту.

Участь у заході, зокрема, візьмуть: народні депутати, експерти Програми Ради Європи «Посилення місцевої демократії та підтримка реформ місцевого самоврядування в Україні», представники Кабінету Міністрів, адміністрації Президента, Міністерства юстиції, Центральної виборчої комісії, органів місцевого самоврядування, політичних партій, громадських організацій, науковці.

За нелегальне перевезення пасажирів можуть збільшити штрафи

У Комітеті з питань транспорту і зв'язку відбулося засідання робочої групи з питань законодавчого забезпечення безпеки руху на транспортно-дорожньому комплексі України.

Учасники радились, як удосконалити законодавство, яке стосується автомобільного транспорту. Зокрема, обговорили законопроект про внесення змін до кодексу «Про адміністративні правопорушення», який представив начальник Головної державної інспекції на автомобільному транспорті Юрій Майборода.

Документ передбачає:

— за перевезення пасажирів без договору штраф від 700 до 1000 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

— за перевезення без ліцензії штраф 25 відсотків від вартості транспортного засобу, за повторне порушення — 50 відсотків, а за третє — вилучення автотранспорту.

Юрій Майборода передав законопроект з пояснювальною і порівняльною таблицями голові робочої групи, члену профільного комітету Ігорю Шкірі. «На засіданні комітету документ розглянемо і впевнений, що підтримаємо, після чого винесемо на розгляд у Верховну Раду. Також це питання обговоримо з віце-прем'єр-міністром —міністром інфраструктури Борисом Колесніковим, — зазначив народний депутат. — Головне, щоб законопроект було прийнято якомога швидше».

Не виключено, що парламент також спростить процедуру отримання дозволів на реєстрацію нових автостанцій, удосконалить роботу перевізників автотранспорту. Крім того на засіданні обговорювали, за якими критеріями визначатимуть комфортність автобусів.

На думку членів робочої групи, доцільно внести зміни і до Податкового кодексу, щоб привести до єдиної загальної системи оподаткування автотранспортну галузь.

Сергій МЕЛЬНИК.

Наші миротворці таки поїдуть у Кот-д'Івуар

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 4 лютого

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Це викликало обурення представників меншості. Передусім через те, що у Верховній Раді планували заслухати інформацію від самого міністра Віктора Тихонова, який водночас обіймає посаду віце-прем'єра. Окрім цього, звернув увагу бютівець Сергій Сас, уже неодноразово йшлося про те, що коли із трибуни доповідає міністр, у гостьовій ложі має бути присутній увесь уряд. Цього вимагає Регламент, і нехтування такої вимоги турбує депутатів. У відповідь Голова Верховної Ради Володимир Литвин повідомив, що цього тижня мав розмову на цю тему з Прем'єр-міністром Миколою Азаровим. Між ними досягнуто домовленості, однак забезпечити присутність представників Кабміну вже цього тижня неможливо було технічно — більшість із них, у тому числі сам віце-прем'єр, уже мали заплановану поїздку з Президентом у Польщу. «Потрібен час, щоб привчити всіх виконувати Регламент Верховної Ради», — зауважив на це Володимир Литвин. Водночас він підкреслив: із представниками меншості узгоджено, що з приводу житлово-комунальних питань звітуватиме заступник, а не сам міністр.

Відтак депутатам вдалося почути, що цьогоріч у державному бюджеті закладено 5,6 мільярда гривень на реформування ЖКГ. Серед них, зокрема, 100 мільйонів передбачено на пілотні проекти, а 400 мільйонів — на заходи, спрямовані на поліпшення якості питної води. Окрім цього, мільярд гривень виділено як гарантії уряду під запозичення. Також стало відомо, що нині фахівці міністерства працюють над формуванням кошторису для того, щоб наступного року провести реформу в системі об'єктів тепло- та водопостачання.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Олександр Єфремов, Юрій Каракай.

☞ ФАКТ

Нині середня зарплата працівників житлово-комунальної сфери становить 2,1 тисячі гривень.

Відповідаючи на запитання депутатів, заступник міністра також висловив думку, що нині «субсидії отримують практично всі бажаючі». За його словами, це єдиний спосіб, яким сьогодні держава може допомагати незаможним розраховуватися за тепло і світло, вартість яких постійно зростає і, схоже, зростатиме надалі. Ю. Хіврич прокоментував деякі позиції проекту Житлового кодексу, які, за словами народних обранців, особливо турбують громадян. Зокрема, він висловив припущення, що система нарахування пені за заборгованість із квартплати, а також можливість виселення боржників насправді матиме захочувальний характер. За словами урядовця, сума пені за новими нормами може становити лише 30 гривень на місяць із тисячі гривень. А норма про виселення боржників через суд передбачена і в чинному законодавстві. Відтак боятися нововведень, вважає урядовець, не варто.

Народні депутати ухвалили постанову «Про відзначення на державному рівні 1800-річчя заснування міста Судак».

А от законопроект про схвалення рішення Президента про направлення миротворчого контингенту для участі України в наданні підтримки операції ООН у Кот-д'Івуарі спричинив в залі суперечку. Заступник Голови Верховної Ради Микола Томенко та голова Комітету з питань національної безпеки і оборони Анатолій Гриценко жорстко розкритикували пропозицію направити наших військових у центр, як вони сказали, бойових дій. Зокрема, заступник глави парламенту наголошував: таке рішення можна було б ухвалювати, якби йшлося про гуманітарну, миротворчу місію в цій країні, але не про направлення бойових вертольотів. Однак більшістю голосів учора в парламенті вирішено, що наші військові туди все-таки поїдуть.

Затим народні депутати приступили до довгоочікуваного розгляду кадрового питання про депутатів-сумісників. Голова Комітету з питань Регламенту, депутатської етики та забезпечення діяльності Верховної Ради Володимир Макеєнко поставив на голосування вісім кандидатур. За зняття мандата з дев'ятого — Олега Бабаєва, який написав заяву про звільнення більш як місяць тому, проголосували без рішення профільного комітету. Недоторканним залишився тільки Владислав Каськів, який сам заяву не написав, а потрібної кількості голосів для його звільнення не набралося.

Пізніше парламентарії проголосували ще за низку законопроектів. Зокрема, підтримали зміни до статті 75 закону про банки і банківську діяльність, якими збільшили на півроку термін повноважень тимчасової адміністрації. Учора також ухвалили в першому читанні проект закону про амністію у 2011 році. Водночас низку документів на прохання їхніх авторів із розгляду зняли, таким чином вчасно перейшовши до різного.

Учора в сесійній залі вітали з днем народження народного депутата Ігоря ПРАСОЛОВА.

☞ БЕЗ ДЕПУТАТСЬКИХ МАНДАТІВ ЗАЛИШИЛИСЯ:

— Володимир Демішкан,
— Микола Джига,
— Григорій Ілляшов,
— Микола Злочевський,
— Леонід Фесенко,
— Дмитро Соломатін,
— Олексій Боярчук,
— Ігор Калєтнік,
— Олег Бабаєв.

Надія СМІЯН.

Інші фото з цієї події шукайте у фотомагазині на сайті www.golos.com.ua.

У СПЕЦІАЛЬНІЙ КОНТРОЛЬНІЙ КОМІСІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

«Міжнародним авіалініям» готують приватний політ

Під час засідання Спеціальної контрольної комісії Верховної Ради з питань приватизації було проаналізовано хід підготовки до приватизації державного пакета акцій у статутному капіталі ЗАТ «Авіакомпанія «Міжнародні авіалінії України» та затверджено план роботи комісії під час восьмої сесії — з лютого по липень 2011 року.

Як повідомив голова Фонду держмайна Олександр Рябченко, рішення про приватизацію держпакета акцій «Міжнародних авіаліній України», який становить 61,58 відсотка статутного капіталу товариства, було ухвалене фондом 5 листопада 2010 року. Для встановлення ринкової вартості пакета було обрано компанію-оцінщика (ТОВ «Українська експертна група»), котра у першому своєму звіті (поданому до фонду 18 січня 2011 року) оцінила його в 250 мільйонів гривень. Однак після того, як цей звіт через певні недоліки було повернуто виконавцю, очікується, що пакет буде оцінено у 270 мільйонів гривень. Стосовно самої приватизації, то за чинним законодавством право на першочерговий викуп державної частки акцій мають члени ЗАТ, тож його продаж з аукціону можливий лише за умови, що ніхто з акціонерів не захоче сплатити заявлену суму. Утім, у це мало хто вірить. Також, за словами О. Рябченка, у договорі купівлі-продажу майбутнього покупця буде зобов'язано вкласти у розвиток підприємства близько 60 мільйонів доларів.

Чому ж виникла потреба у продажу держпакета акцій «МАУ»? Як зазначив О. Рябченко, насамперед тому, що останнім часом компанія, не маючи можливості для залучення інвестицій, працює збитково, а до того ж у неї в 2011 році закінчуються права на авіаперевезення. Президент ЗАТ Юрій Мірошников до цього додав, що й літаки, які використовує компанія, не її власність, а взято в лізинг без права викупу. До того ж останнім часом «МАУ» зіштовхнулася з не надто чесною конкуренцією — оскільки компанії не дозволяють працювати в деяких аеропортах, як-от у Дніпропетровську, то це, у свою чергу, призводить до того, що деякі туристичні компанії відмовляються співпрацювати з «МАУ» й переходять до конкурентів.

Під час обговорення член комісії Алла Александровська (фракція КПУ) звернула увагу на те, що нині, через відсутність затвердженої парламентом державної програми приватизації, всі приватизаційні процеси перебувають у «викривленому правову полі». А що стосується продажу пакета акцій, то вона зауважила, що хоч у даному разі держава начебто «торгує ліцензіями на перевезення, офісними приміщеннями, котрі перебувають в іпотеці, та літаками, взятими в лізинг без права викупу», все вказує на те, що виставлені ФДМУ акції є цікавим активом. «Якщо це підприємство працює тривалий час, то це означає, що така діяльність прибуткова, а тому маємо звернути увагу на те, як було проведено оцінку держпакета акцій», — сказала вона та додала, що, не заперечуючи проти приватизації, комісія не повинна ставити крапку в цій справі.

Ще один член комісії Олександр Бондар (фракція «НУ—НС») вважає, що насправді рішення про приватизацію держпакета акцій «МАУ» ухвалювалося не у Фонді держмайна, а на набагато вищому рівні, тож «не потрібно шукати економічного підґрунтя в політичному рішенні».

В ухваленому комісією рішенні Фонду держмайна запропоновано вжити передбачених законодавством заходів для проведення оцінки та процедури продажу державного пакета акцій «МАУ» відповідно до вимог чинного законодавства. При цьому ФДМУ має надати комісії матеріали стосовно проведення конкурсу з вибору оцінщика держпакета акцій та поінформувати після завершення продажу про результати.

Водночас комісія пропонує Кабінету Міністрів прискорити внесення на розгляд Верховної Ради проекту Державної програми приватизації на 2011—2014 роки.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

☞ ДОВІДКОВО

ЗАТ «Міжнародні авіалінії України» засновано у 1992 році. Базована в Борисполі авіакомпанія використовує 18 літаків «Боїнг» різних модифікацій. Тривалий час до складу акціонерів компанії входили: Фонд державного майна — 61,58 відсотка, дочірня компанія «Австрійських авіаліній» — 22,5 відсотка, ірландська компанія «Aer Cap» — 5,9 відсотка та ЄБРР — 10 відсотків. У 2010 році склад акціонерів «МАУ» став змінюватися. Спочатку з нього вийшла ірландська «Aer Cap», місце якої зайняло ТОВ «Capital Investment Project» (Київ), а згодом і ЄБРР повідомив про укладення угоди з продажу своєї частки акцій «Австрійським авіалініям».

☞ ІЗ ПЛАНУ РОБОТИ КОМІСІЇ:

— проведення виїзного засідання на миколаївському «Чорноморському суднобудівному заводі» для аналізу роботи у післяприватизаційний період;

— проведення виїзного засідання у Кривому Розі для вивчення стану виконання договору купівлі-продажу пакета акцій ВАТ «Криворіжсталь» іноземним інвестором;

— проведення слухань на тему: «Про стан збереження й ефективність управління майном, що не ввійшло до статутних фондів підприємств» та «Про порушення прав співвласників багатоквартирних будинків на допоміжні приміщення всупереч рішенню Конституційного Суду».

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Дата виборів народних депутатів не переглядатиметься

Глава держави пропонуватиме обирати парламент за змішаною виборчою системою. На цьому під час прес–конференції в інформагентстві «ІнтерМедіаКонсалтинг» наголосив міністр юстиції, голова робочої групи з питань удосконалення законодавства про вибори Олександр Лавринович.

«На першому засіданні робочої групи, яке відбувалося за участю Президента, він, як суб'єкт законодавчої ініціативи, дав чітку відповідь на це питання», — повідомив урядовець.

Прокоментував О. Лавринович і заяви деяких політиків про необхідність визнати неконституційними зміни до Основного Закону щодо дати парламентських виборів. «Можливість повторного розгляду Верховною Радою законопроекту щодо дати проведення виборів є меншою, ніж будь-хто може собі уявити», — сказав він.

За словами міністра юстиції, в нашій країні не існує жодної політичної сили, яка б ні разу не заявила про порушення під час голосування та про голосування чужими картками. «У нас існує норма про особисте голосування народним депутатом. Чому ж протягом всього існування незалежної України питання особистого голосування не вирішується? Відповідь проста: цього ніхто не хоче. Хоча реально технічно ідентифікувати голосуючого дуже просто, і це реалізовано в європейських парламентах», — додав О. Лавринович.

Підприємці об'єдналися в раду

Відтепер про їхні проблеми влада дізнається з перших вуст

Більш як 200 організацій і профспілок об'єдналися в Раду підприємців при Верховній Раді. Про це повідомила на брифінгу голова парламентського Комітету з питань промислової і регуляторної політики та підприємництва, співголова ради підприємців Наталія Королевська.

За її словами, мета ради — не протистояти владі, а уникнути помилок при проведенні реформ, які можуть призвести до соціальної кризи.

☞ **Позиція**

Наталія КОРОЛЕВСЬКА:

«Ціна кожного непрофесійного рішення надто велика. На кону — сотні тисяч робочих місць, економічне зростання та соціальна стабільність. Якщо не зробимо уроки з минулого, країна перейде від економічної кризи до соціальної катастрофи».

Вона повідомила, що підприємці вже створили регіональну структуру ради, яка складається з 24 обласних представництв. Активісти моніторитимуть ситуацію у сфері розвитку підприємництва на місцевому рівні, реагуватимуть на проблеми та протидіятимуть незаконному адміністративному тиску на підприємців. Парламентарій розповіла, що бізнесмени передали свої пропозиції керівництву парламенту.

Сергій МЕЛЬНИК.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

ДЕПУТАТСЬКИЙ ЗАПИТ

Напередодні посівної село забезпечено технікою лише наполовину

Депутатська фракція Народної партії у Верховній Раді України вкрай занепокоєна ситуацією, що склалася у сфері агропромислового комплексу країни, зокрема, неналежним станом розвитку вітчизняного машинобудування. Про це йдеться у депутатському запиті лідера фракції Народної партії Ігоря ШАРОВА до Прем'єр–міністра Миколи Азарова.

«Незважаючи на те, що машинобудування для АПК у структурі економіки України займає одне з важливих місць та існує як головне джерело розвитку сільськогосподарської і продовольчої галузей, обсяги випуску техніки вітчизняними підприємцями значно зменшуються, окремі підприємства не працюють або ж взагалі припинили своє існування», — зауважує І. Шаров. І розцінює сучасний стан розвитку агропромислового комплексу країни як «вкрай критичний». На думку народних депутатів України, незважаючи на здійснені кроки та низку законодавчо затверджених нормативно-правових документів, на сьогодні відсутня дієва державна політика розвитку вітчизняного машинобудування для забезпечення потреб сільгоспвиробників.

☞ **ТРИВОЖНІ ТЕНДЕНЦІЇ**

Сільськогосподарські виробники забезпечені технікою лише наполовину від технологічної потреби, а наявний машинно-тракторний парк майже на 90% потребує зміни.

На внутрішньому ринку майже 80% обсягів продажу припадає на технічні засоби зарубіжного виробництва, яких лише в 2010 році реалізовано на 2,6 млрд. доларів США. А це відтік із економіки України фінансових ресурсів, втрата тисяч робочих місць, науково-технічного та виробничого потенціалу машинобудівних підприємств, їх занепад і повна залежність вітчизняного агропромислового виробництва від зарубіжних фірм.

Зазначені проблеми потребують суттєвого втручання держави у їх розв'язання, — наголошує Ігор Шаров. З огляду на вищевикладені обставини, задля недопущення дестабілізації у розвитку вітчизняного агропромислового комплексу держави лідер фракції Народної партії звертається до прем'єра з проханням дати доручення відповідальним органам державної влади вжити рішучих заходів щодо підтримки розвитку вітчизняного машинобудування у сфері агропромислового комплексу країни, з метою належного забезпечення потреб сільськогосподарських виробників.

Вл. інф.

ПЕНСІЙНА РЕФОРМА

Вулиця з однобічним рухом

Петро ПЕТРИЧЕНКО, Генеральний секретар Національної конфедерації профспілок України:

— Сьогодні у людей з'являється панічний настрій, влада сіє страх у суспільстві. Податкове, трудове законодавство, на черзі житлове, пенсійна реформа... Певна річ, багато хто розуміє, що треба щось робити й змінювати. Але всі ставлять собі питання: чому все за рахунок простих людей? Ціна питання пенсійної реформи — якщо провести всі заходи, які пропонує влада, аж 1 мільярд 700 мільйонів гривень. Тоді як на 2011 рік передбачається підвищення видатків на чиновників більш як на два мільярди. Виходить, що підвищення пенсійного віку для жінок проводиться для того, щоб чиновники жили краще?

Ефективне проведення реформи неможливе без наукового аналізу і пропозицій. Те, що пропонує пан Тігіпко, не можна назвати пенсійною реформою, бо вона не спрямована на поліпшення процесу, не несе в собі жодного позитива й не дає певного прогресу. Реформа має враховувати весь комплекс заходів. А у нас пропонується просто латання дірок Пенсійного фонду за рахунок зубожіння українських людей.

Пенсійна реформа імені Тігіпка — це вулиця з однобічним рухом. Коли влада може все, а люди нічого, а повинні працювати, платити податки, іти на заслужений відпочинок і вмирати в перший день після виходу на пенсію. «Що більше вас менше, то більше нам краще» — такий девіз асоціюється у людей, які слухають про реформу. Чиновники живуть за рахунок наших податків, вони погано керують державою, вони є поганими державними менеджерами, а прорахунки цієї влади перекладають на простих людей. Проблема накопичувалася роками, вона не сьогодні з'явилася. І звинувачувати людей за те, що державні чиновники погано керували державою протягом 20 років, не можна.

Пенсійна реформа потрібна. Але влада, як керуючий менеджер, що володіє величезним потенціалом, повинна була розробити й створення нових робочих місць, і виведення з тіні зарплати, і підняти рівень охорони здоров'я. ***Адже наша країна перебуває на 113-му місці за середньою тривалістю життя — 66 років, у чоловіків — 62,5 роки, у жінок — 74 роки. У тіні перебуває до 60% економіки.*** Якщо держава, як ефективний менеджер, сказала б: «Ми все це зробимо, ми вже створили нові робочі місця, але треба трохи підвищити пенсійний вік, тоді б люди не так гостро сприймали зміни». Питання про підняття пенсійного віку треба скасувати щонайменше на п'ять років. Коли вісім мільйонів людей одержують злиденні суми, коли рівень заробітної плати низький, із чого формуватимемо накопичувальні фонди? А те, що пропонує влада, нібито роботодавці будуть до 7% відраховувати в пенсійний фонд, то всім зрозуміло, до чого призведе: роботодавець зменшить зарплату на ці 7%.

Пенсійна реформа повинна бути істотно дороблена з урахуванням думки широкого спектра людей.

Записала Анна ШЕВЧЕНКО.

Спокій тільки сниться. Поки що опозиції

ПІДСУМКИ ТИЖНЯ

Як і прогнозував «Голос України», Верховна Рада внесла зміни до Конституції щодо дати проведення чергових парламентських і президентських виборів. За це проголосувало 310 народних обранців.

Щоправда, дехто з них стверджує, що були за кордоном і відтак не могли проголосувати за таке рішення. Зокрема, народний депутат із фракції «Наша Україна — Народна самооборона» Володимир Ар'єв навіть сфотографувався зі своєю карткою для голосування в аеропорту американського міста. Він також начебто звернувся до Генерального прокурора країни Віктора Пшонки з проханням порушити кримінальну справу з цього приводу. Однак його колега із фракції «НУ—НС» Геннадій Москаль, який також проголосував за законопроект про внесення змін до Конституції, висловив думку, що хтось міг проголосувати дублікатом картки для голосування, які є в народних депутатів. Він також не виключає, що голосували карткою Ар'єва за його згодою.

Реакція опозиціонерів на голосування їхніх колег із фракцій «БЮТ-«Батьківщина» і «НУ-НС» була доволі жорсткою. Бютівці виключили з лав фракції 6 народних обранців і пообіцяли позбавити посад у тіньовому уряді не тільки Геннадія Москаля, а й Юрія Кармазіна, який також проголосував за внесення змін до Конституції.

Учора ж Верховна Рада нарешті позбавила депутатських повноважень тих народних депутатів, які працюють у структурах виконавчої влади, а також були обрані міськими головами на місцевих виборах, котрі відбулися 30 жовтня минулого року.

А Генеральна прокуратура продовжує заводити кримінальні справи на колишніх урядовців. І не тільки. Під прицілом слідчих опинився колишній голова Держкомрезерву Михайло Поживанов, якого підозрюють у незаконній виплаті різним фірмам 35 мільйонів гривень. Однак сам фігурант кримінальної справи вже перебуває за кордоном і не виключає, що в разі оголошення його в міжнародний розшук він попросить політичний притулок на Заході.

Не оминають проблеми й Голову Верховного Суду Василя Онопенка. Після порушення кримінальної справи і взяття під варту його зятя, колишнього заступника міністра юстиції Євгена Корнійчука, Генеральна прокуратура днями порушила кримінальну справу проти дочки Онопенка і його зятя за підозрою у шахрайстві. Хоча, як повідомляють колеги, йдеться про кредит, який родина доньки взяла в банку й поки що не повернула. На думку самого Василя Онопенка, мова повинна йти про цивільно-правові відносини, які до кримінального судочинства не мають відношення. Водночас, поза сумнівом, аналітики висловлять думку, що в такий спосіб влада прагне тиснути на Голову Верховного Суду, який продовжує обстоювати свої позиції, попри проведену судову реформу.

Водночас представники Європейського Союзу, зокрема, глава Європарламенту Єжи Бузек, висловлюють здивування від рішення головної наглядової інстанції країни, яка не дозволила колишньому прем'єру Юлії Тимошенко відвідати Брюссель на запрошення Європейської Народної партії. Схоже, це рішення слідчого здатне принести владі більше шкоди, ніж користі. Сполучені Штати Америки вже застерегли наших можновладців від застосування вибіркового кримінального переслідування опозиціонерів. Що вкупі з рішенням «Репортерів без кордонів» поставити Україну за рівнем «свободи слова» на 131-ше місце у світі формує негативний імідж країни, яка відтак може стати ізгоєм на міжнародній арені.

Тим більше, що опозиція продовжує нагнітати пристрасті довкола своїх персон. Так, Юлія Тимошенко на прес-конференції натякнула на загрози її життю. І поклала відповідальність за це на Президента. Щоправда, заступник глави адміністрації Президента Ганна Герман висловила думку, що колишній прем'єр у такий спосіб прагне привернути до себе увагу і вигадує небилиці. Зокрема, щодо загроз її життю.

Власне, як і прогнозувалося у минулих «підсумках», тиждень, що минає, поки лише окреслив лінії майбутніх політичних битв. Хоча після того, як Верховна Рада внесла зміни до Конституції, і тепер парламентські вибори відбудуться восени наступного року, можна стверджувати, що влада отримала певний перепочинок, оскільки опозиція буде змушена коригувати не тільки тактику, а й стратегію своїх дій.

Володимир КОРОЛЮК.

САМОВРЯДУВАННЯ

СЕВАСТОПОЛЬ

За розвиток туризму доведеться заплатити

Севастопольська міськрада готується ввести новий місцевий податок — туристичний збір. Депутати вже одержали проект відповідного рішення. Документ розробили в міськдержадміністрації. За запропонованим чиновниками порядком платити податок будуть санаторії, бази відпочинку, готелі, туристські табори та інші суб'єкти підприємницької діяльності, що надають туристичні послуги. За словами самих розроблювачів нововведення, документ не позбавлений вад: Севастополь відвідують «одноденні» туристи з інших регіонів Криму, у місто заходять круїзні лайнери, але механізму одержання додаткових грошей від цієї категорії гостей поки що немає.

Начальник сектору туризму управління культури Севастопольської МДА Сергій Баландюк пропонує на кошти від нового податку розвивати галузь: «Нам хотілося б, щоб гроші від туристичного збору пішли на просування Севастополя на міжнародних туристичних виставках, на випуск рекламної продукції, на створення й підтримку візит-центрів і інформаційних терміналів, на підтримку туристичного іміджу міста».

Додаткові витрати за знайомство із Севастополем загрожують і автотуристам — у планах міської влади вже із квітня ввести плату за паркування автомобілів. Вочевидь, ця стаття поповнення міського бюджету може виявитися досить вагомою: за оцінками співробітників міськвідділу ДАІ, у літні місяці Севастополь відвідує до трьохсот тисяч автотуристів.

Микола МАГДИЧ.

ОФІЦІЙНО

У зв'язку з виключенням із списків вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів:

народного депутата України Деньковича І. В.:

Кучера Максима Васильовича (номер посвідчення 286/16);

Корнійчука Андрія Степановича (номер посвідчення 289/26);

народного депутата України Єреська І. Г.:

Бугая Юрія Володимировича (номер посвідчення 265/17);

Гур'євої Алли Степанівни (номер посвідчення 265/16);

Депутата Анатолія Анатолійовича (номер посвідчення 265/12);

Іванова Олега Євгеновича (номер посвідчення 265/09);

Костюка Олександра Миколайовича (номер посвідчення 265/11);

Крупної Ольги Миколаївни (номер посвідчення 265/18);

Зінченка Сергія Вікторовича (номер посвідчення 265/04);

Шаталова Анатолія Геннадійовича (номер посвідчення 265/15);

народного депутата України Костенка Ю. І.:

Бондура Олексія Миколайовича (номер посвідчення 347/16);

народного депутата України Лабунської А. В.:

Невдашенко Любові Петрівни (номер посвідчення 263/19);

народного депутата України Найдьонова А. М.:

Кузьмичова Віктора Григорійовича (номер посвідчення 426/15);

народного депутата України Шкутяка З. В.:

Кордубайла Володимира Андрійовича (номер посвідчення 382/22).

Управління кадрів.

Привиди Середньовіччя

ТОЧКА ЗОРУ

В Україні за нинішньої влади відновлюються середньовічні «правові» принципи, згідно з якими відбувалося цілком юридично вмотивоване «полювання на відьом». Саме вони — відьми — за оскарженнями тодішніх обвинувачів, були винними у всіх бідах, що випадали на долю людей: посуха, голод, пожежі, повені... Сучасні керівники української держави також прагнуть утвердити у свідомості наших співвітчизників думку, що всі теперішні проблеми з інфляцією, зростанням цін, збільшенням оплати за комунальні послуги та інші суспільні біди пов'язані зі злочинною діяльністю попереднього Кабміну.

Інформація без інформації

На останньому тижні роботи сьомої сесії (13 січня) щодо цих кримінальних справ Верховну Раду інформував перший заступник Генпрокурора Євген Блажівський. Його виступ нам запропонували «взяти до відома». Особисто я — взяв. Мало того, ще раз прочитав усі 10 сторінок письмового викладу прослуханого тексту, залишеного прокурором. Наприклад, на 5 сторінці читаю: «Тимошенко Ю. В. обвинувачується у перевищенні службових повноважень, що спричинило тяжкі наслідки — матеріальну шкоду державі на суму понад 960 тисяч гривень (ч.3 ст.365 КК України), зловживанні владою та службовим становищем, що спричинило тяжкі наслідки — матеріальну шкоду державі на суму понад 1162 тисячі гривень (ч.2, ст.364 КК України), нецільовому використанні бюджетних коштів в особливо великих розмірах — на суму понад 2322 мільйони гривень (ч.2 ст.210 КК України) та у виданні розпорядного документа, який змінює доходи і видатки бюджету всупереч встановленому законом порядку (ч.2 ст.211 КК України)».

Щож, якщо брати до відома, то вже до кінця. Отож беру Кримінальний кодекс України й читаю зазначені пункти звинувачення. Ба, але ж бо у всіх них йдеться про розміри покарання, а не про самі правопорушення. Ось читаємо частину 3 статті 365-ї: «Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, якщо вони причинили тяжкі наслідки, — караються позбавленням волі на строк від семи до десяти років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років та зі штрафом від семисот п'ятдесяти до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян».

Наміри Генпрокуратури зрозумілі і надто серйозні: недавнього Прем'єр-міністра хочуть не тільки позбавити волі на строк від 7 до 10 років, але ще й (і це чи не найголовніше!) позбавити права займати відповідні посади та взагалі — займатися політичною діяльністю. Але за що? За порушення, передбачені у частині 1 чи частині 2 названої статті? Та ж вони передбачають різні злочини. Ось у другій взагалі йдеться про «насильство», «застосування зброї» і «спеціальних засобів». То що, у цьому підозрюється Ю. Тимошенко? Частина 2 статті 364 містить дещо м'якшу міру покарання: «Позбавлення волі на строк від трьох до шести років». Але, знову ж таки, покарання визначене, а причина його застосування — невідома. Наступні два звинувачення, крім визначення термінів покарання, хоча б неопосередковано вказують на «зловживання владою» та «нецільове використання бюджетних коштів». То що ж все-таки вчинила, перебуваючи на посаді Прем'єр-міністра, Юлія Тимошенко, що проти неї відкрито кримінальну справу аж по чотирьох статтях Кримінального кодексу? З письмової інформації Генпрокуратури, скерованої на ім'я Голови Верховної Ради Володимира Литвина, цього дізнатися неможливо. Тож, чи не варто було б українському парламентові разом з його главою довести до відома українських прокурорів, що вони займаються не правосуддям, а неприхованою розправою над політичними опонентами сучасної донецько-регіональної влади, себто діють на основі прямого замовлення?

Про суть звинувачення, пред'явленого Ю. Тимошенко, можна довідатися хіба що зі сторінок ЗМІ. Цитую: «Екс-Прем'єр-міністр, лідер ВО «Батьківщина», підозрюється в нецільовому використанні 3,3 млрд. грн., отриманих Україною від японських компаній у межах Кіотського протоколу. Екс-прем'єру висунуто обвинувачення у тому, що вона, «діючи умисно, з особистих інтересів, вирішила одноосібно прийняти рішення щодо використання частини коштів, які надійшли від продажу квот на викиди парникових газів та мали цільове призначення [екологічні програми], на покриття видатків Державного бюджету України, передусім зобов'язань із виплати пенсій». («Український Тиждень», 2010, №52, с.18). Текст цього звинувачення якраз і випливає з тих частин статей, на які чомусь не посилаються прокурори Блажівський і Пшонка. І якщо це звинувачення, яке тепер постійно повторюється у найрізноманітніших ЗМІ, справді є документом ГПУ, то тут що не постулат — то смислово-правове невігластво, просто — безглуздя. Бо як же ж інакше може діяти керівник уряду, як не усвідомлено, себто — «зумисне»? Адже згідно з Конституцією (стаття 114, ч.5) «Прем'єр-міністр України керує роботою Кабінету Міністрів України, спрямовує її на виконання Програми діяльності Кабінету Міністрів України, схваленої Верховною Радою України». Себто прем'єр «керує, спрямовує», забезпечує «виконання» цілком усвідомлено («умисно»), бо ачей же, не може він цього робити якось так собі, підсвідомо. Або як же керівник уряду може «вирішити одноосібно прийняти рішення про використання частини коштів»? Адже кошти завжди знаходяться на якомусь рахунку, яким хтось керує і за який відповідає. Абсурдність цього твердження визначається ще й тим, що вже перебуває під арештом екс-міністр з охорони навколишнього середовища Георгій Філіпчук, якого також звинувачують у нецільовому використанні коштів Кіотського протоколу (ст.364, п.2 ККУ). А вже звинувачення у тому, що Ю. Тимошенко діяла «з особистих інтересів», аби забезпечити «покриття... зобов'язань із виплати пенсій», — взагалі не тримається купи. Які ж це «особисті інтереси», коли Прем'єр-міністр дбає про те, аби виконати державні «зобов'язання із виплати пенсій»? Адже це її прямий обов'язок «забезпечувати проведення соціального захисту» своїх співгромадян (ст.116, п.3 Конституції). У цих юристів, які «шиють» такі звинувачення, є щось «у голові»?

Звинувачення у тому, що Ю. Тимошенко діяла «з особистих інтересів», аби забезпечити «покриття... зобов'язань із виплати пенсій», — взагалі не тримається купи. Які ж це «особисті інтереси», коли Прем'єр-міністр дбає про те, аби виконати державні «зобов'язання із виплати пенсій»?

Що таке Кіотський протокол

Одначе візьмімо «до відома» ще й таке: а що, власне, являє собою «Кіотський протокол», про який у такому зловісному звучанні всі говорять? Знайшов текст, прочитав.

9 травня 1992 року ООН прийняла Рамкову конвенцію про зміну клімату. Сама назва документа вказувала на те, що в ньому визначені лише загальні (рамкові) напрямки, в яких треба рухатися для вирішення поставленої проблеми. Пізніше, в японському місті Кіото, було розроблено й 4 лютого 2004 року ратифіковано спеціальним законом «Кіотський протокол до Рамкової конвенції ООН про зміну клімату». Сторони, які підписали цей «протокол» (у тому числі й Україна), — зобов'язалися працювати в галузі «підвищення ефективності використання енергії у відповідних секторах національної економіки» (ст.2), аби домогтися «скорочення викидів парникових газів принаймні на п'ять відсотків порівняно з базовим рівнем 1990 року за період дії зобов'язань «з 2008 по 2012 роки» (ст.3, п.1). У документі введено таке поняття, як «сукупна ефективність заходів усіх Сторін» (ст.2). Хто дотримується визначених Кіотським протоколом квот (на основі аналізу промислового виробництва країни до 1990 р.) — добре, хто їх перевищує — платить відповідні суми тим зі Сторін, котрі не «дотягують» до своїх квот. «Будь-які величини зменшення викидів або будь-яка частина встановленої кількості викидів, що їх одна Сторона отримує від іншої Сторони згідно з положеннями статті 6 або статті 17, додаються до встановленої кількості Сторони, що набуває» (ст.3, п. 10). Виходячи з цього принципу, Національне агентство економічних інвестицій України в 2009 р. від імені уряду уклало угоду з чотирма японськими компаніями та Міністерством довкілля, сільськогосподарських та морських справ Іспанії про продаж невикористаних Україною квот допустимого забруднення середовища антропогенними газами на загальну суму 3,3 млрд. грн. Й тут починається основна інтрига кіотсько-українських взаємин. У кількох статтях Протоколу визначаються ті сфери (напрямки) програмної діяльності держави, в яких Сторона-одержувач компенсації може використовувати «квотні» кошти. У статті 10, п. а, скажімо, говориться про те, що треба враховувати (цитую) «соціально-економічні умови кожної зі Сторін», в яких реалізується програма «Кіотського протоколу». Далі в цій статті (пункт «і») йде уточнення, що (знову цитую): «Такі програми, зокрема, стосуються таких секторів, як енергетика, транспорт і промисловість, а також сільського господарства, лісового господарства та організації видалення відходів. Крім цього, процес адаптації до змін клімату можна вдосконалити шляхом використання адаптаційних технологій і методів удосконалення територіально-просторового планування». Здається — точно, чітко, зрозуміло. Але хочу застерегти наших політологів й аналітиків. У цій конкретизації, одначе, не вжите слово: «лише». Тому, коли читаю у цитованому вище числі журналу «Український Тиждень» твердження: «За протоколом, кошти, отримані від реалізації квот на викиди, можна спрямовувати ЛИШЕ (підкреслення моє. — **Авт.**) на екологічні програми», в мене виникає гірке усвідомлення: ми таки мало читаємо. Тим паче, що після наведеного визначення, на що мають витрачатися кошти з Кіотського протоколу, йде дуже суттєве в нашій ситуації розширення прагматичних можливостей: «Конференція Сторін, яка є нарадою Сторін цього Протоколу, забезпечує, щоб частина надходжень від сертифікованих видів діяльності за проектами використовувалась для покриття адміністративних витрат, а також для допомоги Сторонам, які є країнами, що розвиваються, є особливо вразливими для впливу несприятливих наслідків зміни клімату, у покритті витрат, пов'язаних із адаптацією» (стаття 12, пункт 8).

Олігархічний кримінальний клан, який прийшов до влади, хоче затриматися на найвищих державних посадах надовго.

У чому ж кримінал?

Таким чином, по-перше, «Конференція Сторін, яка є нарадою Сторін цього Протоколу» наділена правом (і обов'язком) стежити за принципами витрачання компенсаційних коштів Стороною-набувачем, а не Кримінальний кодекс і не Генпрокуратура. Це і є перевищенням службових обов'язків і використанням ситуації з метою вчинення політичної розправи над опонентом. А зацікавлені представники японських фірм провели свою перевірку в Україні й переконалися: їхні гроші лежать нерухомим (на жаль) вантажем у Державному казначействі України. По-друге, частина надходжень може використовуватися «для покриття адміністративних витрат», отже, не лише на екологічні програми. Справа уряду Сторони-набувача й Конференції Сторін Протоколу визначати, доцільно чи недоцільно були використані надходження. Вони (Конференція Сторін) мають до нас якісь претензії? Жодних. То знову ж: а до чого ж тут прокуратура, нехай навіть найгенеральніша? По-третє, у зацитованій правовій нормі йдеться про країни, «особливо вразливі для впливу несприятливих наслідків зміни клімату». Хіба хтось у світі може сперечатися, що Україна, яка перенесла трагедію Чорнобильської катастрофи, власне, і є такою територією? По-четверте, в усьому тексті «Кіотського протоколу» ніде, жодним словом (натяком) не говориться, зрештою, про кримінальну відповідальність у разі його недотримання. Не висувають таких претензій до уряду Ю. Тимошенко ні Японія, ні Іспанія. «Кримінал» видумала нинішня антиукраїнська влада вкупі зі своїми прислужниками з каральних органів. (Перебуваючи недавно в Японії, В. Янукович ані словом не обмовився про якісь проблеми з кіотськими надходженнями. Не мали претензій і японці до української Сторони). По-п'яте, в Законі про «Бюджетний кодекс України» передбачено, що уряд може робити позики для покриття дефіциту Пенсійного фонду. У кого позичати? Хіба це має кримінальний характер? І, по-шосте: ну, гаразд, Ю. Тимошенко позичила в Національного агентства екологічних інвестицій України 2322 мільйони гривень, як стверджують Пшонка з Блажівським, то це й означає «перевищення службових повноважень» і, особливо, «нецільове використання бюджетних коштів» в «особистих цілях»? Дурня! Адже всі ці кошти були відразу повернуті з нових бюджетних надходжень, і вони сьогодні знаходяться там, де й повинні бути. То що ж це з нами (в нас) відбувається, дорогі співвітчизники? А відбувається те, що олігархічний кримінальний клан, який прийшов до влади, хоче затриматися на найвищих державних посадах надовго. Якщо не навічно. А тому йому треба за всяку ціну знищити можливих потенційних опонентів.

Михайло КОСІВ,
народний депутат України.

P. S. Матеріал друкується в рахунок квоти Комітету Верховної Ради з питань культури і духовності.

ФАКТ

Проти 14 недавніх урядовців порушено кримінальні справи, 8 із них уже перебувають під арештом, дев'ятого, екс-міністра економіки Богдана Данилишина, 14 січня звільнили з ув'язнення в Чехії, надавши йому політичний притулок.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення відповідальності за окремі правопорушення в житлово-комунальному господарстві

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) у Кримінально-процесуальному кодексі України:

частину другу статті 112 після цифр «270» доповнити словами і цифрами «частинами 2 і 3 статті 270^1, статтями»;

статтю 425 після цифр «250» доповнити словами і цифрами «частиною 1 статті 270^1»;

2) абзац другий статті 153 Кодексу України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122) викласти в такій редакції:

«тягнуть за собою накладення штрафу на громадян від десяти до тридцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб або фізичних осіб — підприємців — від тридцяти до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;

3) розділ IX Кримінального кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 25-26, ст. 131) доповнити статтею 270^1 такого змісту:

«Стаття 270^1. Умисне знищення або пошкодження об'єктів житлово-комунального господарства

1. Умисне знищення або пошкодження об'єктів житлово-комунального господарства, якщо це призвело або могло призвести до неможливості експлуатації, порушення нормального функціонування таких об'єктів, що спричинило небезпеку для життя чи здоров'я людей або майнову шкоду у великому розмірі, — карається штрафом від ста до двохсот п'ятдесяти неоподаткованих мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на той самий строк.

2. Ті самі дії, вчинені повторно або загальнонебезпечним способом, — караються позбавленням волі на строк від трьох до восьми років.

3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, якщо вони спричинили майнову шкоду в особливо великому розмірі або загибель людини чи інші тяжкі наслідки, — караються позбавленням волі на строк від п'яти до дванадцяти років.

Примітка. 1. Під об'єктами житлово-комунального господарства в цій статті слід розуміти житловий фонд, об'єкти благоустрою, теплопостачання, водопостачання та водовідведення, а також їх мережі чи складові (кришки люків, решітки на них тощо).

2. Майнова шкода вважається заподіяною у великих розмірах, якщо прямі збитки становлять суму, що в триста і більше разів перевищує неоподаткований мінімум доходів громадян, а в особливо великих розмірах - якщо прямі збитки становлять суму, що в тисячу і більше разів перевищує неоподаткований мінімум доходів громадян».

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ, 13 січня 2011 року.
№ 2924-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законів України щодо виконання військового обов'язку

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести зміни до таких законів України:

1. У Законі України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 16, ст. 255; 2010 р., № 46, ст. 538):

1) абзац другий статті 1 після слів «інших утворених відповідно до законів України військових формувань» доповнити словами «а також правоохоронних органів спеціального призначення та Державної спеціальної служби транспорту»;

2) абзац тринадцятий частини першої статті 21 після слів «облік військовозобов'язаних» доповнити словами «у тому числі резервістів»;

3) у статті 22:

абзац другий частини першої після слів «військових комісаріатів» доповнити словами «(військовозобов'язані Служби безпеки України — за викликом Центрального управління або регіонального органу Служби безпеки України)»;

частини третю і п'яту викласти в такій редакції:

«3. Під час мобілізації громадяни, які підлягають призову на військову службу (крім тих, що проходять службу у військовому резерві), зобов'язані з'явитися на збірні пункти у строки, зазначені в отриманих ними документах (мобілізаційних посвідченнях, повістках або розпорядженнях військових комісарів (військовозобов'язані Служби безпеки України — керівників органів, де вони перебувають на військовому обліку). Резервісти зобов'язані з'явитися до військових частин у строки, визначені командирами військових частин, в яких вони проходять службу у військовому резерві»;

«5. Призов громадян на військову службу (крім тих, що проходять службу у військовому резерві) під час мобілізації або залучення їх для використання як працівників Збройних Сил України, інших військових формувань здійснюють місцеві органи виконавчої влади через військові комісаріати (військовозобов'язаних Служби безпеки України — Центральне управління або регіональні органи Служби безпеки України). Резервістів на військову службу під час оголошення мобілізації призивають командири військових частин, в яких вони проходять службу у військовому резерві».

2. У Законі України «Про військовий обов'язок і військову службу» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 38, ст. 324; 2009 р., № 36-37, ст. 511; 2010 р., № 12, ст. 117):

1) у статті 37:

абзац перший частин п'ятої і шостої після слів «військових комісаріатах» доповнити словами «(військовозобов'язаних Служби безпеки України у Центральному управлінні або регіональних органах Служби безпеки України)»;

доповнити частиною сьомою такого змісту:

«7. Взяття на військовий облік військовозобов'язаних Служби безпеки України здійснюється з урахуванням особливостей, визначених Законом України «Про Службу безпеки України»;

2) частину другу статті 39 виключити.

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України забезпечити приведення нормативно-правових актів центральних органів виконавчої влади у відповідність із цим Законом.

3. Рекомендувати Президенту України привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
13 січня 2011 року.
№ 2926-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо компетенції правоохоронних органів в питаннях охорони підводної культурної та археологічної спадщини

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. В абзаці двадцять другому пункту 1 частини першої статті 255 Кодексу України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122) слово і цифри «статті 185^6» замінити словом і цифрами «статті 92, 185^{10}».

2. У Законі України «Про виключну (морську) економічну зону України» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 21, ст.152):

1) частину четверту статті 13 доповнити пунктом 4 такого змісту:

«4) спрямований на підводну культурну та/або археологічну спадщину, для недопущення порушення її суверенних прав або юрисдикції, встановлених міжнародним правом, у тому числі Конвенцією Організації Об'єднаних Націй з морського права»;

2) статтю 14 доповнити пунктом 6 такого змісту:

«6) забезпечення збереження об'єктів підводної культурної та археологічної спадщини в зоні проведення досліджень».

3. У Законі України «Про охорону культурної спадщини» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 39, ст. 333; 2005 р., № 5, ст. 114; 2009 р., № 8, ст. 105; із змінами, внесеними Законом України від 9 вересня 2010 року № 2518-VI):

1) абзац третій частини першої статті 1 після слів «водні об'єкти» доповнити словами «(об'єкти підводної культурної та археологічної спадщини)»;

2) статтю 5 доповнити частиною другою такого змісту:

«Центральний орган виконавчої влади у сфері охорони культурної спадщини щорічно звітує перед Кабінетом Міністрів України та громадськістю про стан збереження об'єктів культурної спадщини»;

3) статтю 6 після частини другої доповнити новою частиною такого змісту:

«3. Органи охорони культурної спадщини Ради міністрів Автономної Республіки Крим, органи охорони культурної спадщини обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій та органи охорони культурної спадщини районних державних адміністрацій, органи охорони культурної спадщини місцевого самоврядування щорічно звітують перед центральним органом виконавчої влади у сфері охорони культурної спадщини та громадськістю про стан збереження об'єктів культурної спадщини».

У зв'язку з цим частину третю вважати частиною четвертою;

4) пункт «а» частини першої статті 14 доповнити словами «протягом одного року з дня одержання подання».

4. У Законі України «Про Державну прикордонну службу України» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 27, ст. 208, № 45, ст. 357; 2008 р., № 26, ст. 243; 2009 р., № 10-11, ст. 137, № 24, ст. 298; 2010 р., № 6, ст. 46):

1) у статті 19:

пункт 22 після слів «природних ресурсів» доповнити словами «і підводної культурної та археологічної спадщини»;

доповнити пунктом 24^1 такого змісту:

241) охорона підводної культурної та археологічної спадщини»;

2) частину першу статті 20 доповнити пунктом 26^1 такого змісту:

«26^1) зупиняти та оглядати в установленому порядку судна і плавзасоби, що знаходяться в зоні охорони підводної культурної та археологічної спадщини, перевіряти документи (дозволи), що підтверджують право на перебування в охоронюваній зоні та (чи) проведення наукових археологічних досліджень».

5. Статтю 12 Закону України «Про охорону археологічної спадщини» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 26, ст. 361; із змінами, внесеними Законом України від 9 вересня 2010 року № 2518-VI) доповнити абзацом восьмим такого змісту:

«формує кваліфікаційну раду з питань видачі кваліфікаційних документів (відкритих листів)».

II. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ, 13 січня 2011 року.
№ 2947-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про заборону приватизації, відчуження, передачі в заставу та внесення до статутних капіталів господарських товариств усіх форм власності пакета акцій, що належить державі у статутному капіталі Закритого акціонерного товариства «Одеська кіностудія»

З метою забезпечення умов для відновлення українського кіномистецтва та збереження цілісного майнового комплексу Закритого акціонерного товариства «Одеська кіностудія» Верховна Рада України **постановляє:**

1. До прийняття закону про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо забезпечення умов для відновлення українського кіномистецтва заборонити приватизацію, відчуження, передачу в заставу та внесення до статутних капіталів господарських товариств усіх форм власності пакета акцій, що належить державі у статутному капіталі Закритого акціонерного товариства «Одеська кіностудія».

2. Кабінету Міністрів України протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом розробити та подати на розгляд Верховної Ради України законопроект про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо забезпечення умов для відновлення українського кіномистецтва.

3. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ, 14 січня 2011 року.
№ 2948-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо діяльності садівницьких товариств та дачних кооперативів

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Земельному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 3-4, ст. 27):

1) частину четверту статті 35 викласти в такій редакції:

«4. До земель загального користування садівницького товариства належать земельні ділянки, зайняті захисними смугами, дорогами, проїздами, будівлями і спорудами загального користування. Землі загального користування садівницького товариства безоплатно передаються йому у власність за клопотанням вищого органу управління товариства до відповідного органу виконавчої влади чи органу місцевого самоврядування на підставі технічної документації із землеустрою щодо складання документів, що посвідчує право на земельну ділянку»;

2) статтю 52 після частини першої доповнити новою частиною такого змісту:

«2. Землі загального користування дачного кооперативу безоплатно передаються йому у власність за клопотанням вищого органу управління кооперативу до відповідного органу виконавчої влади чи органу місцевого самоврядування на підставі технічної документації із землеустрою щодо складання документів, що посвідчує право на земельну ділянку. До земель загального користування дачного кооперативу належать земельні ділянки, зайняті захисними смугами, дорогами, проїздами, будівлями і спорудами загального користування».

У зв'язку з цим частини другу та третю вважати відповідно частинами третьою та четвертою;

3) частину третю статті 134 доповнити словами «а також передачі земель загального користування садівницькому товариству та дачному кооперативу».

2. Частину першу статті 22 Закону України «Про кооперацію» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 5, ст. 35) доповнити реченням такого змісту: «Землі загального користування дачного кооперативу безоплатно передаються йому у власність із земель державної або комунальної власності відповідно до закону».

II. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ, 14 січня 2011 року.
№ 2949-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення зміни до статті 32 Кримінально-процесуального кодексу України щодо терміна «Близькі родичі»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Пункт 11 статті 32 Кримінально-процесуального кодексу України після слова «дружина» доповнити словом «чоловік».

2. Цей Закон набирає чинності через десять днів з дня його опублікування.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ, 14 січня 2011 року.
№ 2950-VI.

У НОМЕР

Дострокове зняття банківських вкладів можуть заборонити

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Перша — повністю заборонити дострокове зняття строкових вкладів. Повернення вкладів відбуватиметься виключно у строк, визначений договором, або у разі настання непередбачуваних ситуацій, що вимагають від вкладника термінових грошових витрат (оплата лікування, відшкодування майнової шкоди, забезпечення захисту в суді тощо). **Друга пропозиція:** у разі звернення вкладника з вимогою про видачу вкладу до настання строку, обумовленого договором вкладу, банк здійснює виплату в термін до 30 днів з дати звернення.

Відповідно до чинної на сьогодні редакції статті 1060 Цивільного кодексу, за договором банківського вкладу незалежно від його виду банк зобов'язаний видати вклад або його частину на першу вимогу вкладника. Умова договору про відмову від права на одержання вкладу на першу вимогу є нікчемною. Саме ця норма, за логікою НБУ, не дає банкам впевненості у фінансуванні довгострокових інвестпроектів.

Правові наслідки встановлення заборони в першу чергу залежатимуть від того, в якій формі це буде зроблено. Якщо актом НБУ, то вони будуть суперечити Цивільному кодексу, і вкладник зможе виграти суд на цій підставі. Якщо ж шляхом внесення змін до Цивільного кодексу, то зміни (в першу чергу повна заборона) можуть суперечити ст. 22 Конституції України, яка забороняє при прийнятті нових законів або внесенні змін до чинних законів звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод — у даному разі права власності. Пропозиції НБУ чекає лише до 20 лютого. Адреси для пропозицій (електронні і поштову) можна знайти на сайті НБУ.

Наталя ГЕЛЕТКО.

ЗАТВЕРДЖЕНО

Форми податкових розрахунків

З метою забезпечення пункту 46.5 статті 46 розділу II, підпункту 263.11.1 пункту 263.11 статті 263 та підпункту 264.5.1 пункту 264.5 статті 264 розділу XI Податкового кодексу України Державна податкова адміністрація України затвердила форми податкових розрахунків з плати за користування надрами:

— для видобування корисних копалин;

— у цілях, не пов'язаних з видобуванням корисних копалин.

Слід зазначити, що наказ ДПА України від 24.12.2010 №1013 розміщено на офіційному веб-сайті Державної податкової адміністрації України: www. sta.gov.ua у розділі «Нормативно-правова база» та набирає чинність з дня офіційного опублікування.

* * *

Наказом Державної податкової адміністрації України від 24.01.11 №1012 затверджено форму податкового розрахунку з рентної плати за нафту, природний газ і газовий конденсат, що видобуваються в Україні.

Цим наказом забезпечено виконання пункту 46.5 статті 46 розділу II та пункту 260.3 статті 260 розділу X Податкового кодексу України.

Слід зазначити, що останнім скасовано наказ Державної податкової адміністрації України від 28.12.2005 р. №610 «Про затвердження форми податкового розрахунку рентної плати за видобуту нафту, природний газ і газовий конденсат», зареєстрований у Міністерстві юстиції України 17.01.2006 за №31/11905.

Наказ розміщено на офіційному веб-сайті Державної податкової адміністрації України: www. sta. gov. ua у розділі «Нормативно-правова база».

Департамент масово-роз'яснювальної роботи та звернень громадян ДПА України.

ДП «Укрінтеренерго» поновило експорт електроенергії в Білорусь, *повідомив директор держпідприємства Максим Кучер*

У Херсоні на трьох найдовших пасажирських маршрутах, що пролягають територіями густонаселених мікрорайонів Корабел, Таврійський і Шуменський, почали курсувати так звані соціальні автобуси, *повідомляє наш власкор Василь Піддубняк*

Щогодини рак убиває 10 українців

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

На жаль, на цьому наголошують, мабуть, тільки в такі дні, як 4 лютого, коли весь світ об'єднується в боротьбі з небезпечною недугою.

Щорічно від раку вмирає така кількість людей, що дорівнює кількості населення Швейцарії, причому дві третини з них проживають у країнах із низьким або середнім рівнем життя. До того ж число вмираючих від раку більше, ніж від туберкульозу, малярії, СНІДу разом узятих.

— Злоякісні утворення спричинюють 12% всіх випадків смерті й 25% всіх випадків інвалідності в Україні. Онкозахворювання перебувають на другому місці за поширеністю після серцево-судинних, — зазначив на вчорашній прес-конференції завідувач відділу організації протиракової боротьби Національного інституту раку Андрій Гайсенко.

За його підрахунками, злоякісні утворення вкорочують життя чоловічого населення на три роки, жіночого — на два з половиною. Старіння населення є одним з основних чинників розвитку захворювання. Тобто з віком ризик занедужати на рак тільки збільшується.

— Ризик розвитку захворювання різко зростає після 45—50 років, а свого піку досягає приблизно у 65—70 років, — зазначив фахівець.

Кілер номер один в онкології — рак легенів. Зазвичай його діагностують на останніх стадіях. Найчастіше він зустрічається у чоловіків, також як рак шлунка, рак передміхурової залози, товстого кишечнику й підшлункової залози. У жінок найчастіше виявляють рак молочної залози.

Для успішного лікування вкрай важлива рання діагностика. Професор кафедри онкології Національної медичної академії післядипломної освіти ім. Шупика Рахман Тащієв сказав, що онкологія починається не в операційній. Те, що 35% онкохворих згасають протягом року після встановлення діагнозу, свідчить про несвоєчасну діагностику. Тому профілактика онкозахворюваності й своєчасне виявлення хвороби — завдання всієї мережі системи охорони здоров'я, особливо її первинної ланки.

— Щоб підвищити онконастороженість лікарів первинної ланки й підвищити рівень їхніх знань у цій галузі, їх необхідно відправляти на одномісячні курси з онкології. Вони будуть особливо корисними для загальних хірургів, терапевтів, гінекологів і сімейних лікарів, — наголосив він.

Наталія ОВДІЄНКО.

У Національному інституті раку журналістів ознайомили з методами діагностування цієї страшної недуги.

Фото Вадима ГРИГИ (Укрінформ).

☞ *НА ЗАМІТКУ:*

Основні чинники ризику:

куріння *— 20% випадків захворювання на рак викликає ця пагубна звичка;*

сонячна радіація *— сонячні ванни різко збільшують ризик занедужати на меланому;*

надмірне вживання м'яса *— ризик занедужати на рак знижується на 40%, якщо їжа на 75% рослинного походження;*

зловживання ліками *— захоплення медикаментами призводить до розвитку раку.*

Слідами бойового ордена

Кілька днів у Полтаві працювала знімальна група з Салехарда — єдиного у світі міста, дві частини якого розташовані по різні боки Полярного кола. Шеф-редактор державної телерадіокомпанії Ямало-Ненецького округу Жанна Косих каже, що у них там нині за мінус 40, тож полтавська зима їм «видається Африкою». Однак колеги-журналісти подолали чотири тисячі кілометрів не для того, щоб відігрітися. Їх привів на Полтавщину журналістський пошук.

...Цікаву тему «привіз» у Салехард колишній губернатор Ямало-Ненецького автономного округу Юрій Нейолов. Під час поїздки до Німеччини в одному з антикварних магазинів він побачив радянський орден Червоної Зірки. Побачив і вирішив повернути нагороду на Батьківщину, купивши її. І хоч документів на орден не було, але ж відзнака «номерна». Тож він зробив запит до Центрального архіву Міноборони РФ, щоб з'ясувати, кому вона належала. Виявилося, що орденом Червоної Зірки №723223 у липні 1944 року був нагороджений боєць 152-ї окремої танкової бригади єфрейтор Сергій Сергійович Омарюков **(на знімку)**. З довідки виходило, що він бувалий солдат (у Червоній Армії з 1939 року), а головне — призивався на службу Карлівським райвійськкоматом Полтавської області. В архівних документах зберіглася навіть його довоєнна адреса. Тож журналісти вирушили на пошуки...

На жаль, уже в самій Карлівці з'ясувалося, що Сергій Сергійович помер ще 1976 року, а невдовзі не стало і його дружини. Але у Карлівці добре пам'ятають цю родину, тож допомогли розшукати його доньку — Ларису Литвин.

— Наш батько був надзвичайно скромною людиною, — розповідає Лариса Сергіївна. — Були в нього фронтові нагороди, але одягав він їх дуже рідко. А от про те, що у нього був і бойовий орден, ми навіть не знали. Я взагалі залишила батьківську хату дуже рано, вступивши до технікуму у Полтаві. Щоправда, пригадую, батько якось казав, що «його орден ходить за ним», але що він мав на увазі... Коли я дізналася, що знайдено нагороду, страшенно розхвилювалася. Я дуже вдячна людям, які виявили чуйність і розуміння того, наскільки мені дорога пам'ять про батьків, і подолали таку відстань, щоб зустрітися зі мною...

Юрій Нейолов збирається приїхати на Полтавщину і передати орден доньці героя-фронтовика. Історія ж самого ордена так і залишилася таємницею, яку, напевне, до кінця не знав і сам Сергій Сергійович. Могло бути, що нагороду навіть не встигли вручити. Головне — що вона знайшла героя. Нехай і після смерті.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Фото з архіву.

Вчителі та медики готуються до новосілля

Сто вчителів і медиків отримали документи на квартири з рук хмельницького міського голови Сергія Мельника. Доступне житло було зведене спільним коштом міського бюджету і працівників освітянської та медичної галузей. Квадратний метр у нових помешканнях обійшовся новоселам у 2,6 тисячі гривень, що вдвічі нижче ринкової вартості. Загальна вартість новобудови сягнула 14,5 мільйона гривень, причому з міського бюджету було виділено 3,7 мільйона. У будинку є одно- та двокімнатні квартири загальною площею від 40 до 67 квадратних метрів.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Заробляли на повені?

Посадові особи комісії з питань техногенно-екологічної безпеки та надзвичайних ситуацій Герцаївської міської та Молницької сільської рад (Чернівецька область) безпідставно зарахували до першої категорії потерпілих від повені, яка сталася 22—29 червня 2010 року на Буковині, 12 житлових будинків. Чиновники внесли до офіційних документів неправдиві відомості про те, що всі вони повністю зруйновані і не підлягають відновленню. Таким чином державі заподіяно збитків на 840 тисяч гривень. Прокуратура Чернівецької області порушила кримінальну справу, триває слідство.

Сергій СУЛИМА.

Пам'ятник жертвам Голодомору зруйнували вдруге

У Білгороді-Дністровському невідомі зруйнували пам'ятник жертвам Голодомору 1932—1933 років, розташований у центральному парку культури та відпочинку.

Негідники скинули з постаменту гранітну плиту, що розкололася на дві частини. Це вже друга спроба знищити меморіальну композицію. Торік вандали скинули гранітну плиту, розмалювали її непотрібними написами. Тоді на добровільні пожертвування городян пам'ятник відновили. Винних у торішньому злочині знайти не вдалося.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

ФОТОФАКТ

У Черкаській обласній бібліотеці імені Тараса Шевченка продовжується книжкова виставка, присвячена великому Кобзареві «Черкащина — духовності скарбниця». Завідувач відділу краєзнавства та бібліографії Людмила Демченко та головний спеціаліст Алла Манько (на знімку справа наліво), **демонструють новинку книговидання — універсальну енциклопедію історика Віктора Жадька «Черкащина».**

Фото Лідії ТИТАРЕНКО.

СПОРТ

«Карпати» — у фіналі

Футбол. Ельче (Іспанія). «Кубок Сонця». 3 лютого. Матч 1/2 фіналу.

«Карпати» (Україна, Львів) — «Олесунд» (Норвегія). 1:1 (пенальті —7:6). Голи: Голодюк, 34 — Еррера, 47.

«Карпати»: Тлумак (Богатинов, 46), Голодюк, Гурулі (Тіаго, 60), Годвін, Лукас (Кополовець, 83), Мілошевич, Ощипко, Ткачук, Тубич, Федецький, Худоб'як (Кожанов, 82).

Львів'яни вийшли до фіналу, котрий відбудеться 7 лютого. Їхній суперник мав визначитись учора в зустрічі донецького «Шахтаря» і норвезького «Русенборга». Матч закінчився пізно ввечері, коли це число газети вже друкувалося.

* * *

Контрольний матч. **«Арсенал» (Київ) — «Ягодина» (Сербія). 3:1.** У киян забивали: Старгородський, 4, Ковпак, 30, Лугачов, 53. **«Арсенал»,** перший тайм: Погорілий, Симоненко, Шоава, Польовий, Андрієнко, Богданов, Хомин, Старгородський, Міколюнас, Аржанов, Ковпак; другий тайм: Чангелія, Матюхін, Шершун, Данилов, Єщенко, Грицай, Лугачов, Закарлюка, Кобахідзе (Міколюнас, 53), Гусєв, Мазилу.

Черговий титул Іванчука

Шахи. Гібралтар. Міжнародний шаховий фестиваль. Участь брали 214 шахістів. Основний турнір за швейцарською системою у 10 турів. Український гросмейстер Василь Іванчук, здобувши 9 очок у 10 турах, посів перше місце. 2. Найджел Шорт (Англія) — 8,5; 3—4. Кайдо Кулаотс (Естонія), Майкл Роїз (Ізраїль) — по 7,5.

Студентські нагороди

Лижі. Ерзурум (Туреччина). Всесвітня зимова Універсіада. Парний спринт 6 х 1,3 км. 1. Словаччина (Петер Млинар, Альона Прохазкова) — 14:55.8; 2. Франція (Баптист Грос, Маріон Булле) — 15:00.7; **3. Україна (Іван Білосюк, Катерина Григоренко) — 15:08.1.**

Світовий форум прийматиме «Дружба»

Хокей. У Донецьку відбулося засідання оргкомітету з підготовки чемпіонату світу серед юніорів. Це — перший хокейний захід такого масштабу, який відбудеться з 27 березня по 2 квітня цього року. Учасниками змагань стануть збірні України, Литви, Іспанії, Нідерландів, Бельгії та Китаю. У засіданні оргкомітету взяли участь голова обласної держадміністрації Анатолій Близнюк, президент Федерації хокею України Анатолій Брезвин та інші.

У конкурсі на право проведення чемпіонату світу серед юніорів Україна обійшла Китай та Іспанію. Місцем проведення турніру визначено Донецьк, адже після спорудження льодового спортивного комплексу «Лідер» місто переживає справжній хокейний бум. Команда юнаків 1998 року народження місцевої ДЮСШ № 7 «Ведмеді» успішно виступає у своїй віковій категорії в дитячо-юнацьких змаганнях, а команда майстрів «Донбас», на іграх якої завжди збираються повні трибуни, є беззаперечним лідером чемпіонату України. Головною ареною змагань стане палац спорту «Дружба», де зараз триває реконструкція: повністю заміняється холодильне обладнання, модернізується система освітлення, кабельні мережі, електромережі, а також збільшується кількість роздягалень для команд — до шести.

Ліна КУЩ.

Інвестиції, енергетика та ЄС — основні питання варшавських переговорів

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

На прес-конференції президенти України та Польщі запевнили, що економіка і бізнес визначатимуть пріоритети у двосторонніх відносинах. Крім того, у Варшаві переконували, що у період головування у Раді ЄС Польща робитиме все можливе для підписання угоди про асоціацію між ЄС та Україною, а також для позитивного вирішення проблеми з візами. Хоча результат залежатиме від того, наскільки наша держава просунеться у виконанні необхідних для цього вимог.

Конкретні проблеми у товарообміні між країнами, шляхи створення сприятливого інвестиційного клімату, стан та перспективи співпраці в енергетиці урядовці обговорювали спільно із представниками ділових кіл у рамках X Економічного форуму «Польща—Україна 2011». Серед ключових складових економічних відносин — енергетичний сектор. Його приватизація в Україні називалась як один із напрямів польських інвестицій. Представники польського бізнесу вкотре порушили питання про відновлення НАК «Нафтогаз» поставок українського газу в районі Грубешова згідно з двосторонньою угодою терміном до 31 грудня 2020 року.

Під час зустрічей глави нашої держави з керівниками вищих представницьких органів Польщі — Сейму Гжегожем Схетиною та Сенату Богданом Борусевичем у центрі обговорення також були питання двостороннього економічного співробітництва, але через призму створення належної законодавчої бази для співпраці польського та українського бізнесу. Українська сторона задекларувала готовність вивчати польський досвід адміністративно-територіальної реформи, а також використати напрацювання сусідів у реалізації наших європейських устремлінь. Ці питання обговорювались лідерами місцевого самоврядування в рамках Польсько-українського форуму самоврядування, який було проведено у Варшаві у дні візиту Президента.

Фото Михайла МАРКІВА (прес-служба Президента України).

Серед порушених на переговорах з вищим політичним керівництвом Польщі проблем важливе місце було відведено також координації дій на завершальному етапі підготовки до проведення Чемпіонату Євро-2012. Всі новопосталі питання вирішуватимуться відтепер оперативно Консультативним комітетом при президентах, який очолили глави президентських адміністрацій Сергій Льовочкін та Яцек Міхаловський.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.

Варшава.

Немає в революції кінця

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Як пише американська газета «Нью-Йорк таймс» з посиланням на високопоставлених представників Держдепартаменту та арабських дипломатів, нині обговорюється варіант, згідно з яким Мубарак негайно повідомляє про вихід у відставку, а влада в країні передається перехідному уряду на чолі з віце-президентом Омаром Сулейманом, якого підтримує армія Єгипту.

Однак ні від Омара Сулеймана, ні від будь-кого із вищого військового командування Єгипту поки що не надходило жодних сигналів, які свідчили б про те, що вони готові піти проти Мубарака, котрий у п'ятницю, як і раніше, не був налаштований залишити свій пост до проведення запланованих на вересень виборів. Крім того, ситуація в Єгипті нині така, що навіть у разі негайної відставки Мубарака заворушення в країні не припиняться.

Запорізький трамвай вимирає

Середній вік рухомого складу трамвайного парку Запоріжжя сягнув 27 років. При цьому нормативний термін експлуатації, 15 років, поки що не перевищили лише дев'ять вагонів.

Як результат, часто трапляються аварії. Не в останню чергу через зношеність трамвайного господарства ДАІ міста зафіксувало минулого року 27 аварій за участю трамваїв. У восьми випадках були постраждалі. Депутати, яких на об'єднаному засіданні комісій Запорізької міськради проінформували про це, лише руками розвели.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Запорізька область.

Кіоски з центру переїдуть на околиці

Таку пропозицію приготувала для торгівців влада Хмельницького. Користуючись Генпланом забудови міста, вона хоче прибрати всі малі архітектурні форми з центральних вулиць.

Зате вже розроблена схема їх розміщення в інших мікрорайонах. У списку — півтора десятка вулиць, де, на думку архітекторів та представників міськради, ятки та кіоски не псуватимуть зовнішнього вигляду міста.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Зростання цін на харчові продукти у світі досягло рекордних показників

Показники січня перевищили ціни, зареєстровані в 2008 році — коли збільшення цін спричинило акції протесту в деяких країнах, — повідомляється у звіті ООН.

Згідно із даними, зростання цін простежується останні 7 місяців. ООН спостерігає за ними з 1990 року. За підсумками січня індекс цін на продовольство ФАО зріс на 3,4 відсотка й становить 231 пункт.

Зокрема, ціни на зернові в січні збільшилися на 3 відсотки, а ціни на олійні культури — на 5,6 відсотка. Молочні продукти подорожчали на 6,2 відсотка, а цукор — на 5,4 відсотка, і лише ціна на м'ясо за місяць не змінилася.

ФОТОФАКТ

Делегати Асоціації бджолярів Донецької області у серпні цього року представлятимуть Україну на Всесвітньому конгресі бджолярів в Аргентині. Делегат-бджоляр із Красноармійська Галина Козаченко (на знімку).

Фото Ігоря ТКАЧЕНКА (Укрінформ).

У НОМЕР

«Від покарання до покаяння»

Така тема Міжнародної виставки образотворчого та декоративно-прикладного мистецтва засуджених, яка експонується у Рівненському краєзнавчому музеї. Тут представлено більше шістдесяти живописних робіт, авторами яких є в'язні виправних колоній Польщі та України, а також фото, які ілюструють діяльність в'язничних капеланів. Більшість робіт — на релігійну тематику, що є проявом духовної праці, яка здійснюється за мурами.

На відкритті виставки виступили капелани та люди, які відбували покарання, а тепер працюють, мають родини, беруть активну участь у церковному і соціальному служінні. Організували виставку в'язничні капелани, які належать до різних конфесій (православної, католицької та протестантської) і об'єднані в Українську міжконфесійну християнську місію «Духовна і благодійна опіка в місцях позбавлення волі», Державна пенітенціарна служба в Рівненській області та педагогічне товариство «Клавіс».

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

ФОТОФАКТ

Ольга Бойко разом з іншими учасницями конкурсу «Наречена року в Україні» боролася за право вийти у фінал.

Фото Андрія СКАКОДУБА (УНІАН).

Безплатні групи продовженого дня відкриють у кожній школі

Батьки учнів молодших класів з багатодітних та малозабезпечених сімей отримали можливість залишати своїх дітей після уроків у групах продовженого дня, не витрачаючи на це кошти сімейного бюджету. На утримання таких груп місто виділило понад 300 тисяч гривень.

— Депутати міськради дослухалися до пропозицій батьків і вчителів сприяти створенню умов для організації виховання дітей в позаурочний час, — каже начальник управління освіти Вінницької міськради Володимир Буняк. — У даний час групи продовженого дня утримуються за рахунок грошових внесків батьків. Відтепер їх зможуть відвідувати також учні з соціально незахищених родин.

Бюджетних груп буде поки що по одній у кожній школі, уточнив пан Буняк. Заняття з дітьми у позаурочний час здійснюються на підставі ліцензій, які отримує навчальний заклад. Кошти витрачають на оплату праці вчителів та харчування дітей. До економічної кризи групи продовженого дня у школах міста над Південним Бугом були безплатні для всіх.

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

Не сидять. Працюють!

— Живуть же гади, — чи то з ненавистю, чи то із заздрістю видавив Микола, кинувши погляд на установу за колючим дротом. — Вони там на всьому казенному, а тут крутишся, як ідіот у палаті, і все дарма.

— На казенному — голосно сказано, — намагаюся заспокоїти земляка. — «Вони там» не сидять — працюють. Дзигою крутяться начальники, щоб забезпечити кожного зека робочим місцем.

— Так–так, — заводиться мужик. — Працюють сяк–так і відсиджують свій строк у теплі, чистоті, тричі на день годовані й регулярно миті. І це все за грошики платників податків.

Микола довго не вгамовувався і чув лише те, що хотів чути. Своєю гнівною тирадою він навів мене на думку написати, як сидять засуджені на «готовенькому», заробляючи на хліб свій насущний.

Побувавши у 16 виправних колоніях із 140, свідчу: більшості ув'язнених ледарювати не дозволено законом, у кожного борг перед державою, потерпілими, родинами. Трудитися зобов'язані всі, за винятком окремих категорій (наприклад, пенсіонери).

Років 20 тому усі й трудилися. Сьогодні в установах Державної пенітенціарної служби України (ДПСУ), як правило, робочі місця в дефіциті. Хоча виробничих потужностей, сировини там вистачає — немає замовлень. Отже, немає збуту, а на склад нині ніхто не горбатиться.

Візьмемо для прикладу Кам'янську ВК-101. У ній утримується 1550 злочинців. Торік на оплачуваних роботах було задіяно 641 (63 відсотки від працездатних, в 2009-му — 44 відсотки).

Середня зарплата — 369 гривень (у 2009-му — 306). Важливо зазначити, що на особовий рахунок засудженого кладуть грошики після відрахувань податку з прибутку, вартості харчування, одягу, комунальних послуг і відрахувань «на волю» за вироком суду...

У адміністрації колонії постійний головний біль: як забезпечити режим утримання, адже у зеків має бути все, передбачене законом. Без власного виробництва не обійтися, оскільки від держави чекати допомоги стало непристойним.

Держава з моменту створення кримінально-виконавчої служби довірила їй життя й здоров'я злочинців і поставила завдання організувати випуск конкурентоспроможної продукції.

У семи колоніях регіону, приміром, виготовляють сьогодні будматеріали 26 найменувань, тару (29), швейні вироби (45), меблі й вироби з дерева (56), з металу (34), запчастини для сільгосптехніки (113), промислове устаткування (18), ширвжиток (61 найменування).

Спецконтингент Кам'янської ВК-101 — убивці й гвалтівники, розбійники й грабіжники, хулігани й наркомани — виготовляють бруківку, бордюри, пам'ятники, вироби з бетону й металу; шиють спецодяг, виробляють сільгосппродукцію.

Інженери й конструктори підприємства націлені на розробку нових видів товару, а, отже, збільшення числа зайнятих. Скажімо, торік за кошти ВК закуплено три нові механізми (9 робочих місць), що дало можливість налагодити випуск виробів декількох найменувань (24 робочі місця).

Обсяги виробництва тут зростають рік у рік. Розширюються, хоч і повільно, партнерські зв'язки з підприємствами обласного центру. На багатьох, на жаль, становище гірше, ніж у колонії.

...Кожний з нас чекає не дочекається, коли економіка країни підведеться з колін і шахти-заводи запрацюють на повну потужність. Тоді Микола, мій земляк, не киватиме у бік ВК, де вміло організовано виробництво і не сподіваються на манну небесну.

Іван ІЛЛЯШ.

Вольнянський район Запорізької області.

Фото з архіву «Голосу України».

28 січня. Народний депутат першого скликання Микола Омельченко та народний депутат першого та другого скликань Леонід Кучма (на передньому плані) під час XVI річних зборів асоціації народних депутатів України.

29 січня. В Україні вшанували пам’ять Героїв Крут.

30 січня. Харків. Традиційний міжнародний фестиваль зі спортивних бальних танців «Перша столиця-2011».

31 січня. У київському театрі ім. Франка Ліна Костенко презентувала свій роман «Записки українського самашедшого».

1 лютого. Голова Комітету Верховної Ради України з питань державного будівництва та місцевого самоврядування Олександр Омельченко, Голова Верховної Ради України Володимир Литвин і голова Комітету Верховної Ради України з питань бюджету Валерій Баранов під час засідання Консультативно-дорадчої ради з питань місцевого самоврядування.

3 лютого. Варшава. Зустріч Президента України Віктора Януковича та Президента Республіки Польща Броніслава Коморовського під час державного візиту Президента України до Польщі.

2 лютого. Під час пленарного засідання народні депутати, зокрема, ухвалили у першому читанні зміни до Кримінального кодексу України (щодо злочинів проти життя, здоров’я, свободи, честі та гідності особи) та законопроект про внесення змін до деяких законів України з питань загальнообов’язкового державного соціального страхування (щодо посилення платіжної дисципліни під час сплати внесків до фондів загальнообов’язкового державного соціального страхування).

Сім днів із життя країни очима фотокореспондентів Олександра КЛИМЕНКА, Сергія КОВАЛЬЧУКА, Анастасії СИРОТКІНОЇ, прес-служби Президента України та Укрінформу

МОЯ ПОЗИЦІЯ

Майстер без Маргарити. Ремісники без совісті

У мене з Михайлом Булгаковим — любов без взаємності. Михайло Афанасійович — чудовий художник слова, але, як багато хто з російської творчої інтелігенції, високий талант замішує на великодержавній ницості. Майже за таким ненависним йому більшовизмом: толерантність, як і демократія, закінчується там, де починається національне питання. На жаль, знаменитий літературний сюжет у житті самого письменника зводиться до простої банальності: прозорливий Майстер, торкаючись української теми, перетворюється на обмеженого до моральної сліпоти критика Латунського. Маргарита такого не знесла б...

Напевно, найвиразніше це проявляється в «Білій гвардії» — романі, за яким у Києві закінчують знімати багатосерійний фільм на замовлення телеканала «Росія» (режисер Сергій Снєжкін, сценаристи — Марина і Сергій Дяченки, продюсер — Олександр Роднянський). Режисер стверджує: стрічка не політична, і всі гострі кути, що стосуються української історії початку XX століття, він «згладжувати не буде, бо не треба коня і трепетну лань змішувати в одну справу». Щоправда, як з'ясовується, трепетна лань у процесі роботи дедалі більше скидається на кобилу — попри всі режисерські наміри «зняти фільм відповідно до оригіналу». Учні Майстра виявилися ремісниками без совісті.

Принаймні сам Булгаков не дозволяв собі такої відвертої українофобії, як це випливає зі зйомок у Києві. «Вперед, на хохлів! За віру і царя!» — лунає на вулицях Міста голос кіношного білого офіцера. І... все нормально. Так у самому романі написано, пояснюють у знімальній групі, хто ж з видатним письменником сперечатиметься? По-перше, сперечатися: не закликав Булгаков у «Білій гвардії» бити «хохлів», навіть такого епітету до українців не вживав. Хоч і приписував петлюрівцям і Скоропадському «содом і гоморру». По-друге, якщо у Москві злякалися логотипа «Нації і держави» в бібліотеці української літератури, то чому у Києві їхнє «отечество» гуляє, як п'яний купець по Пітерській?

Працівники музею у Пирогові (тут знімали сцени роману) в розмові з оглядачем «Голосу України» обурюються: сценарій антиукраїнський, вони в цьому переконалися на власні очі. Як можна дозволити таке в нас знімати? Треба зовсім себе не поважати, аби виставляти на глум свою націю.

Справді, знімати в українському музеї, в українській столиці, посилений фобією роман — однак, що мешканцям Грозного підносити квіти до пам'ятника «покорітелю Кавказа» генералу Єрмолову. Але кому протестувати? Творці замовленого «Росією» фільму не сержанти швеці, їх не позбавиш камер. Та й заборонити «мистецтво» — не ліпший вихід із ситуації. Хіба що зайвий привід для міністра Табачника по «вузькій украйномовній інтеліґенції» пройтися...

Вихід — не в забороні комусь, а в жорсткому табу на безпринципність власну. Чому б у Києві не «бити хохлів», якщо наша відома акторська династія — «заради практики» — знімається у наклепницько-шовіністичних стрічках сусідів? Як не зневажати «хуторян-малоросів», якщо наші талановиті співачки — знову ж таки, заради популярності у Росії — нівелюють свій самобутній край до лекала чужомовної попси? Для чого берегти цноту «лані», якщо завжди знайдуться у нас письменники, не переобтяжені моральними сумнівами і виконують будь-яке бажання «царя», а серед українських священиків не один, прости Господи, задля «вєри» переступить і Божі заповіді.

Прикро. Але це прикріше, що до такого «кіна» українські глядачі прикипають, мов мухи до меду. І це масове заковтування плювків у душу — ганебніша річ, ніж актуальне переосмислення оригіналу творцями фільму. Вони роблять своє. Ми зі своїм мовчимо. Справді, наче телята...

Людмила КОХАНЕЦЬ.

У 2011 році лише на завершення розпочатих робіт із газифікації сільських населених пунктів Черкащини необхідно 27 мільйонів гривень, *інформує наш власкор Лідія ТИТАРЕНКО.*

«Торік товарообіг між Україною і Грузією зріс на 40 відсотків, і ми можемо його наростити до 1,5 мільярда доларів», — *сказав під час відвідання Тернопільщини Надзвичайний і Повноважний Посол Грузії в Україні Григол КАТАМАДЗЕ.*

«Це ж якої сили талантом він був, щоб таке творити і на поетичній, і на художній ниві...»

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Про батька української літератури в цьому куточку Києва нагадує все: один із головних бульварів, Національний університет, парк і Національна опера мають його ім'я. Тут же за кілька метрів від музею навпроти червоного корпусу Київського університету стоїть його бронзовий монумент. Це чи не найяскравіше демонструє, ким є Тарас Григорович для України.

За рік у нас проходитиме європейський чемпіонат з футболу. Є надія, що тисячі вболівальників прийдуть сюди не лише за спортивними враженнями, а і з бажанням таки «увімкнути для себе Україну». Можливо, хтось вирішить почати з відвідин Національного музею імені Тараса Шевченка. Чи готовий він приймати гостей, у тому числі й зарубіжних, а головне, що може їм запропонувати, перевірили кореспонденти «Голосу України».

☞ ***Для відвідувачів музей відкрився 24 квітня 1949 року. 31 березня 2001-го отримав статус «національний». Нині в колекції музею зберігається понад 30 тисяч експонатів основного фонду: графіка, живопис, архів, меморіальні речі, фотографії, друковані матеріали, декоративне мистецтво, скульптура, книги.***

Проте туристи, зокрема іноземні, для цього місця — не рідкість. У книзі відгуків музею тільки за нинішній рік можна нарахувати до десяти подяк, написаних різними мовами, — від упізнаваної англійської до дивних ієрогліфів. І ще кілька десятків записів від вражених українців. Щоб експозиції були зрозумілі всім, на вході до кожної зали стоять інформаційні таблички. На них зазначається, що саме можна тут побачити. Причому тексти ці написано не тільки українською, а й англійською мовами. Бажаючі за додаткову плату можуть замовити собі екскурсовода. Він розкаже про життя Шевченка українською, англійською чи навіть французькою.

Основу музейних зібрань становлять оригінальні мистецькі твори нашого класика. Тож якщо у більшості музеїв Шевченка акцент робиться на його поетичній спадщині, то тут на першому плані його художній талант. І поки знавці цієї справи дивуватимуться техніці накладання мазків, решта зможе не просто побачити оригінальні видання збірок Шевченка, а погортати їх факсимільні копії. Приміром, видання альбому малюнків 1845 року чи рукописної збірки «Три літа». Для прихильників більш інтимних речей — оригінал метричної книги із записом про народження «хлопчика Тараса». Або фарби, які йому на заслання передавали друзі.

Проте, як з'ясувалося, навіть не всі кияни бодай раз у житті бували у цьому музеї. Наше міні-опитування показало — семеро із десяти у ньому не були, а троє з них навіть не знають, де він розташований(!). А дарма, адже справжні знавці творчості Тараса Шевченка часто знаходять у цих стінах щось нове. Що вже говорити про тих, чиї відомості про нього обмежуються шкільною програмою.

— Сподобалось — це трошки не те слово. Тут краще підійде дієслово «вразило», — говорить відвідувачка музею студентка Олена. — До цього Шевченко у мене здебільшого асоціювався з поезією. Якщо чесно, то думала, що малювання для нього було просто хобі, а не серйозним заняттям. Та коли побачила написані ним картини, графіку і навіть офорти — вразило. Це ж якої сили талантом він був, щоб таке творити і на поетичній, і на художній ниві...

Отож Національний музей імені Тараса Шевченка чекає на своїх відвідувачів за адресою бульвар Тараса Шевченка, 12 з вівторка по неділю з 10 до 18 години. Щоправда, будьте уважні, каса зачиняється годиною раніше. А от в останній четвер місяця вона вам взагалі не знадобиться. Адже цього дня вхід до музею безплатний.

Вартість вхідного квитка для дорослих — 10 грн., студентів — 5 грн., пенсіонерів — 2 грн. За оглядову годинну екскурсію правлять від 30 до 50 гривень. За тематичну (90 хв.) доведеться викласти від 40 до 60 грн. Іноземним гостям це задоволення вартує більше: 100 та 200 гривень відповідно.

До речі, незабаром на сторінках нашого видання буде опубліковано інтерв'ю з директором Національного музею імені Тараса Шевченка Наталією Клименко. Людиною, яка не просто працює у музеї, а справді живе Тарасом Григоровичем.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Хистка дорога до храму

Намір держави добудувати Свято-Андріївський кафедральний собор УПЦ у Новій Каховці за рахунок платників податків викликав обурення в парафіян інших релігійних конфесій України

КОНФЛІКТ

1 мільйон 540 тисяч гривень планують виділити з державного бюджету в нинішньому році на завершення будівництва Свято-Андріївського собору, розпочатого на початку 1990-х. Про це йдеться у Програмі соціального і економічного розвитку Херсонської області, затвердженій облрадою наприкінці минулого року.

Субвенція спотикання

Значна частина означеної суми мала надійти ще торік. Кабінет Міністрів навіть виділив 1,4 мільйона гривень на добудову храму у вигляді субвенції бюджету Новокаховської міськради на безповоротній основі.

Проте тоді гроші до міста так і не дійшли через невдоволення парафіян інших релігійних конфесій Херсонщини.

Новина про чергову субвенцію на початку року спричинила хвилю обурення в різних регіонах України. Деякі столичні медіа звинуватили владу в лобіюванні інтересів УПЦ.

Навіть у Новій Каховці інформація про державну субвенцію викликала відверте невдоволення частини жителів. «Краще б за ці кошти добудували Палац культури або збудували басейн чи допомогли знедоленим.

А як бути з віруючими інших релігій? Чи держава збирається потім будувати за наш рахунок мечеті та храми інших конфесій?» — гомонять у місті.

— Згідно з Конституцією України влада не може займатися справами церкви. До того ж жодна з релігій не може бути визнана державною як обов'язкова і єдина, — вважає юрист Ольга Жога. — Свої ресурси держава повинна витрачати на всіх громадян, виходячи з того, хто їх більше потребує, а не з того, до якого віросповідання хтось належить.

«Головне — духовний розвиток суспільства»

Свою думку з цього питання ми попросили висловити міського голову Нової Каховки Володимира КОВАЛЕНКА.

— Володимире Івановичу, деякі медіа повідомили, що саме ви ініціювали питання про добудову собору з держбюджету. Це відповідає дійсності?

— Про це я дізнався із ЗМІ. Жодних звернень з цього приводу з мого боку не було, мені навіть законодавчо це не дозволено. Питання будівництва храму для мене дуже важливе. Адже мораль суспільства і його духовне здоров'я перебувають сьогодні в такому глибокому занепаді, що структури, які займаються духовним вихованням нації, дуже потрібні. Важливо, щоб духовний і культурний аспекти набрали пріоритету в розвитку кожної людини. Але, крім моральних чинників, цей храм також зможе стати окрасою нашого міста.

> «...Церква і релігійні організації в Україні відокремлені від держави, а школа — від церкви. Жодна релігія не може бути визнана державою як обов'язкова».
>
> **Стаття 35 Конституції України.**

— А чи не краще було б отримати ці кошти на розв'язання нагальних соціальних проблем, на добудову Палацу культури?

— Як міський голова я постійно працюю над виділенням коштів на ПК. Наприкінці минулого року на казначейських рахунках вони з'явилися — рівно на 10 хвилин — і повернулися до держбюджету. Проте я маю сподівання, що цього року держава знайде можливість уперше за п'ять років надати таку допомогу.

Щодо коштів на добудову собору, то мені невідомо, хто саме був ініціатором їх виділення.

— Ви впевнені, що добудова храму саме Української Православної Церкви допоможе розвитку духовності в місті?

— Не тільки духовності, а й єднанню суспільства. Ніколи не забуду, як три роки тому ми відкривали в місті пам'ятник жертвам голодомору. Тоді з цього приводу було певне протистояння між українськими церквами. Але на відкриття пам'ятника прийшов представник УПЦ і визнав, що такий факт у 1930-х роках в Україні був.

Сьогодні я спілкуюся з представниками усіх 15 релігійних конфесій, які представлено в Новій Каховці, і не бачу між ними якогось великого антагонізму. Не в останню чергу я пов'язую це з відсутністю такого антагонізму з боку основної частини громадян, які є парафіянами УПЦ. Тож усі храми знаходять у нас своє місце і можуть мирно співіснувати на території нашої громади.

Усе це так. Але ж як бути з Конституцією України? Переписувати? І ще про одне: чому розвиток духовності в деяких чиновників «асоціюється» виняткова із хрестами на куполах? А як бути з театрами, будинками культури, бібліотеками, які із осередків культури все більше перетворюються на її попелища?..

Олег БАТУРИН, Василь ПІДДУБНЯК.

Фото Олега БАТУРИНА.

Чому розвиток духовності в деяких чиновників «асоціюється» виняткова із хрестами на куполах?

Житомирянка звинувачує дільничного у крадіжці грошей

МІЛІЦЕЙСЬКІ ІСТОРІЇ

До «Голосу України» продовжують надходити скарги на правоохоронців. Цього разу до редакції звернулася мешканка Житомира Тетяна Барановська (**на знімку**). Вона переконує, що вже більше року вимагає від прокуратури і міліції розслідувати крадіжку грошей з її квартири. Однак все безрезультатно. За словами жінки, дільничний міліціонер під час незаконного обшуку в її будинку викрав велику суму грошей. Однак про все по порядку.

Ця історія почалася ще рік тому. Повернувшись додому після тримісячної відсутності, Тетяна дізналася, що в її квартирі було проведено обшук. До безладу додавалася повістка з викликом до дільничного міліціонера. Як стало відомо, незадовго до від'їзду жінки зять, який живе в її квартирі, звернувся до міліції зі скаргою на тещу. Мовляв, вона веде аморальний спосіб життя і до того ж жене на продаж самогон. Заява пролежала на столі у правоохоронця майже тиждень, а потім, коли Тетяни вже не було вдома, він прийшов вилучати самогонний апарат. Гостинний зять, який навіть не зареєстрований в цій квартирі, дозволив міліціонеру провести обшук і показав, що де лежить.

— Для того, щоб його проводити, необхідне рішення суду. Однак його не було. Крім того, міліціонери прийшли, коли я знаходилася за містом, — розповідає «Голосу України» Тетяна Барановська. — Вони перебували в будинку незаконно. Після цього в мене зникло 8 тисяч доларів і 2 тисячі євро, а також мобільний телефон і золотий кулон.

Приймати заяву про крадіжку грошей дільничний відмовився. І це не дивно. Адже жінка у зникненні заощаджень звинуватила саме його. Мовляв, діяв він у змові з її зятем. Не захотіли слухати Тетяну і в прокуратурі.

— Всі мої численні звернення до правоохоронних органів (в тому числі до Генеральної прокуратури і МВС) належних результатів не дали. Кримінальну справу стосовно цього дільничного до цього часу не порушили і викрадені гроші мені не повернули.

Кожного разу, отримуючи постанову про відмову в порушенні кримінальної справи, Тетяна Барановська зверталася до суду. Він скасовував її, але працівники міліції виписували нове. Таке ж саме. І це відбувалося неодноразово. Через півроку, пройшовши через декілька судових розглядів, Тетяні Барановській вдалося добитися порушення кримінальної справи за фактом крадіжки. Але все, що вона тепер знає, так це те, що справу передано в Богунський РУВС. На цьому слідчі дії завершені.

Що тільки не робила жінка, щоб встановити справедливість. Неодноразово проводила мирні акції під стінами прокуратури проти свавілля правоохоронців. За словами Тетяни, під час одного такого заходу правоохоронці без всяких пояснень вирвали з рук плакати і розірвали їх на очах у всіх присутніх. Також вилучили в неї особисті речі: сумку та папку з документами.

— Під час проведення пікету громадського порядку я не порушувала. Однак мене заштовхали в автомобіль і повезли до прокуратури. Там утримували декілька годин. При цьому навіть не пояснили, на яких підставах затримали. Через деякий час знову посадили в машину і цього разу відвезли вже у Богунський райвідділ міліції. У РУВС допитували близько 5 годин. Правоохоронці примушували давати свідчення і підписувати протоколи. Однак до цього часу не розумію, що вони від мене хотіли. Напевне, просто забрали з місця проведення заходу, щоб на весь світ не заявляла про порушення моїх прав, — обурюється жінка.

Тетяна одразу звернулася зі скаргою на правоохоронців до прокуратури Житомирської області. Однак відповідь жінку шокувала. Наводимо текст майже дослівно:

«Прокуратурою області проведено перевірку за Вашою скаргою на працівників міліції. Встановлено, що до чергової частини Корольовського РВ УМВС України від співробітника охоронної фірми, що здійснює охорону прокуратури, надійшло телефонне повідомлення про незрозуміле зібрання громадян, серед яких є жінка із підозрілим предметом. Для перевірки цього повідомлення до прокуратури області виїхала слідчо-оперативна група, яка встановила, що ця група осіб, серед яких були і Ви, проводить акцію протесту. В подальшому Вас відвезли до прокуратури Богунського району м. Житомира, оскільки на пропозицію працівників міліції Ви погодилися туди проїхати для уточнення Ваших вимог, які стосувалися розслідування кримінальної справи слідчими органами Богунського райвідділу міліції...

...В ході проведеної перевірки не встановлено даних про вчинення працівниками міліції стосовно Вас протиправних дій. Під час виконання своїх службових обов'язків працівники міліції за межі наданих їм законом повноважень не виходили, а тому підстав для прокурорського реагування не вбачається».

Відтоді пройшло вже більше року. Однак Тетяна все ж таки сподівається на встановлення справедливості. Каже, що буде йти до кінця.

Олександр ПЕКНИЙ.

Фото з архіву Тетяни Барановської.

Сліди на снігу допомогли розкрити злочин

СЛІДСТВО ВЕЛИ...

Конотопські правоохоронці по гарячому сліду затримали 16-річного сільського жителя, який викрав майже дві тисячі гривень у сусіда-пенсіонера. Про крадіжку грошей стражі порядку дізналися вранці. Постраждалий зателефонував «102» і схвильованим голосом розповів, що невідомий проник до будинку та обікрав його. Виїхавши на місце скоєння злочину, слідчо-оперативна група зафіксувала сліди проникнення до будинку та факт викрадення грошей. Як стало відомо, пенсіонер зберігав свої заощадження у «надійному» місці — в чоботі під ліжком. Він гадав, що тут їх ніхто не зможе знайти. На жаль, чоловік помилявся.

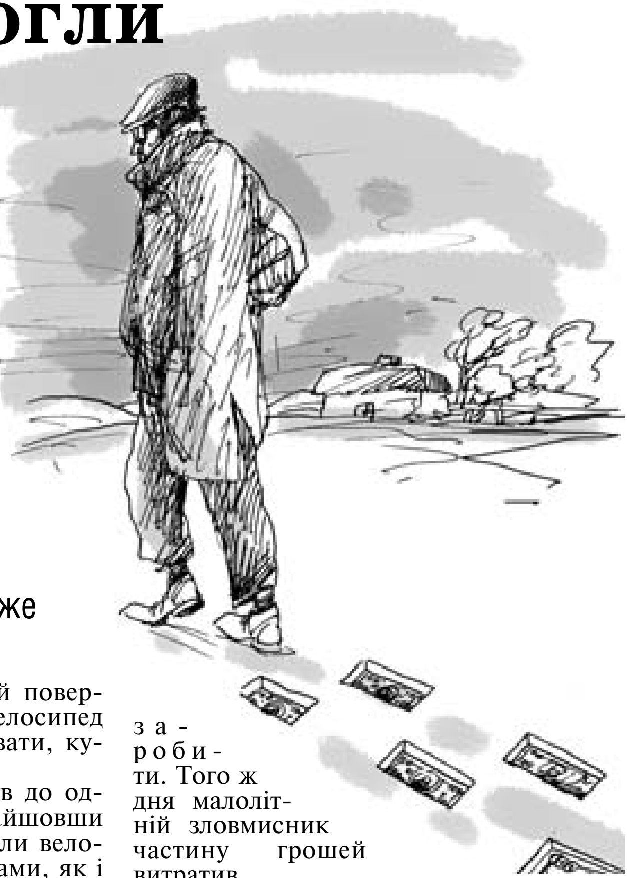

— Щодня я ходжу по хліб у магазин, — розповідав згодом пенсіонер. — А сьогодні прийшов додому і побачив поблизу будинку на снігу чужі сліди. Зайшов до хати — і там хтось походив. Я одразу кинувся до своєї схованки, але грошей у чоботі вже не було.

Поблизу будинку та на городі працівники міліції виявили на снігу сліди взуття, які й привели оперативників до старої ферми. Там слід обірвався, але від ферми простягнувся новий — від велосипеда.

— Нам стало зрозуміло — зловмисник потрапив до господарства через город, — розповідає оперуповноважений карного розшуку Конотопського міського відділу міліції Роман Овчаренко. — До ферми він під'їхав на велосипеді, там залишив свого «залізного коня» й пішов на «діло». Через кілька хвилин крадій повернувся з награбованим. Сів на велосипед і поїхав. Нам залишалося з'ясувати, куди саме ведуть сліди.

Вони привели правоохоронців до одного з сусідських будинків. Зайшовши на подвір'я, міліціонери побачили велосипед із такими само протекторами, як і ті, що залишилися на снігу.

16-річний хлопець, відчинивши двері правоохоронцям, одразу ж у всьому зізнався і розповів, як усе було. «Скориставшись відсутністю господаря, проник усередину хати. Я кілька разів був у діда, тож добре знав, куди старий ховає пенсію. Забравши гроші, пішов геть», — пояснював міліціонерам. Маючи за плечима судимість, хлопець вирішив продовжити вже добре знайоме йому ремесло. Для нього крадіжка — найлегший спосіб заробити. Того ж дня малолітній зловмисник частину грошей витратив.

Наразі стосовно підозрюваного порушено кримінальну справу за ознаками злочину ч. 3 ст. 185 Кримінального кодексу України. До речі, в квітні минулого року хлопець скоїв аналогічну крадіжку і згідно з рішенням суду перебував на випробному терміні. Але відповідних висновків не зробив. Тож тепер йому вже не вдасться уникнути реального покарання. За гратами він проведе щонайменше три роки.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

СЛУЖБА 102

ВІННИЦЬКА ОБЛАСТЬ

13-річний хлопець закатував дідуся

Неповнолітній поводився із немічним 72-річним чоловіком по-садистськи: бив ногами, колов ножем, поливав окропом, потім соляркою. Глумився над тілом навіть тоді, коли старий уже був мертвий. Тортурам піддав його тільки за те, що той відмовився налити випити. Трагедія сталася у селі Тернівка Бершадського району на Вінниччині. Ввечері до самотнього літнього чоловіка зайшов хлопець, його в селі знали як такого, що постійно тікав із дому, прогулював школу та ще й у чарку заглядав. За цим і прийшов до діда. Той, сподіваючись швидше випровадити непроханого гостя, налив сто грам. Хлопець вимагав ще. Старий категорично відмовився виконати його вимогу, за що отримав удар і впав на підлогу. Далі почалося знущання... Як повідомили в центрі зв'язків із громадськістю обласної міліції, підозрюваного підлітка затримали. Йому призначили психологічно-психіатричну експертизу. Сім'я підлітка неблагополучна. Мати з вітчимом зловживають алкоголем.

Віктор СКРИПНИК.

ЖИТОМИРСЬКА ОБЛАСТЬ

Знайшли підприємства-фантоми

У 80 мільйонів гривень оцінено загальний обіг коштів великого міжрегіонального конвертаційного центру, який виявили й нейтралізували співробітники податкової міліції ДПА в Житомирській області. Внаслідок його діяльності державна казна недоотримала 13 мільйонів гривень. Під час відпрацювання нелегального синдикату проведено 11 обшуків в офісних приміщеннях та за місцем проживання організаторів незаконних оборудок, вилучено 8 печаток підприємств-фантомів, бухгалтерські документи, які свідчать про фіктивне підприємництво, інші речові докази незаконної конвертації коштів у готівку. Затримано чотирьох осіб, котрі причетні до організації діяльності конвертаційного центру, порушено кримінальну справу.

Олексій КАВУН.

ІВАНО-ФРАНКІВСЬКА ОБЛАСТЬ

Попався на мізерному хабарі

Прокуратура Івано-Франківської області порушила кримінальну справу стосовно начальника одного з райвідділів УМВС України в області за ознаками злочину передбаченого ч. 2 ст. 368 Кримінального кодексу України (отримання хабара). За даними відділу зв'язків із громадськістю Генеральної прокуратури України, міліцейський чин вимагав та одержав від приватного підприємця за погодження заяви про нічний режим роботи молодіжно-розважального закладу та непроведення підлеглими йому працівниками міліції перевірок хабар у сумі дві тис. грн. Начальника райвідділу внутрішніх справ затримали на гарячому, в момент, коли він отримав гроші від підприємця. У прокуратурі кажуть, що раніше за такі суми керівники подібного рівня не попадалися.

Дарина НАЗАРЧУК.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 22 (5022)
СУБОТА, 5 ЛЮТОГО 2011

4—11 лютого у столичному кінотеатрі «Київ» триває ретроспективний показ фільмів Олександра Довженка

Понад тридцять українських літераторів на знак протесту проти утисків білоруських колег закликали Держкомтелерадіо України бойкотувати Мінський міжнародний книжковий ярмарок, що відбудеться 9—14 лютого

Хуратов

1.

Повільно йде вздовж шеренги, ріже наші обличчя гострим поглядом, немов бритвою.

Стоїмо струнко, ведемо очима за ним. А над плацдармом, над долиною річечки Радомки, порослою ще зеленими вербами, як у нас в Україні, і вже палахкотючими канадськими кленами, летить срібними струнами бабине літо, і дзвінкий голос Козловського з агітаційної установки лунає над нейтральною смугою, краючи наші серця рідною мелодією:

Гуде вітер вельми в полі,
Реве, ліс ла-а-ма-а-є...
Плаче козак молоденький,
Що ро-о-бить, не зна-а-є...

Передачі пересувної агітаційної установки спрямовані на оборону ворога, що губиться в синіючому узліссі за три з половиною кілометра від нашого переднього краю. Але оператор, найімовірніше, — українець, насолоджується сам і радує нас милим співом, сподіваючись, що й німецькі солдати розчуляться якщо не словами, яких не розуміють, то мотивом та ангельським голосом Івана.

Хуратова ж ні ясна днина, ні тепле сонечко тихого надвечір'я, ні дивовижна музика, що супроводжує співака з таким видатним голосом, — нічого не обходить, не зворушує. Він весь — увага, суворість, вимогливість. Вигляд у нього страшний: очі — вирячені, гудзуватий ніс — картоплиною, вилиці — синіми, очищеними цибулинами.

Очі ніби вилазять з орбіт, напинаючи й витончуючи повіки, і разом з великим тонкогубим ротом набувають жаб'ячого виразу. Обличчя теж якогось жаб'ячого відтінку: брунатно-сіре, ніби вічно неголене. Густа, аспидночорна рослинність, зрізана бритвою, домінує: шкіра крізь неї навіть не просвічується.

Рідкі та великі зуби випинаються, від чого щелепи — тяжкі й масивні, мов у андертальця. Він походжає перед строєм в розстебнутій шкірянці, в синіх бриджах та хромових чоботях із вузькими халявами, що підкреслюють його тоненькі карячкуватість. На тоненькому ремінці — офіцерська фартова планшетка світло-жовтого кольору. Такого ж кольору й кобура ТТ з гарно виробленої армійської шкіри. Але в його постаті — анічогісінько військового: ні в осанці, ні у виправці, і навіть новесенька офіцерська форма якось не личить йому. Він нагадує нам, новобранцям, стомленого річним звітом бухгалтера або уповноваженого, що приїхав ненадовго і незабаром поїде, лишивши неприємний спогад про себе.

Ще чужіший він оцьому співу, що так бере за серце, аж сльози виступають мимоволі від туги за домом, бабусею, за батьками й дружинами нашими чи дівчатами:

Гудеш, вітре, та не плачеш,
Бо тобі не тяжко...

Вітер то відносить мелодію вдалечінь, то повертає підсилену, так що кожне слово чується виразно, і, коли вона відлітає і майже завмирає зовсім, душа лине за нею з такою тугою, ніби втрачає щось найдорожче, найпотрібніше саме зараз. І що тихіший сонячно-золотий голос Козловського, то дужче хочеться його чути, ловити, сховати в душу.

А Хуратов ніби й не чує того співу: зупиняється перед шеренгою, ще раз пильно вдивляється в наші обличчя, щоб запам'ятати кожного:

— Девять погонных метров на душу ежедневно! Ясно? — Йде вздовж шеренги, заклавши руки за спину. — Пероем траншеями весь плацдарм, на всю глубину! И нас не сбросят в Вислу, как сбросили в Днестр нынешней весной. Вот наша главная задача! Ясно? Разойдись! — командує і йде у свій бліндаж.

«Адигейський татарин», — кажуть про нього в дивізії з незрозумілим для нас пієтетом і повагою. А напередодні кожного наступу командир дивізії забирає Хуратова у свій офіцерський резерв. І як тільки його відкликають у штаб, всі вже знають: завтра артпідготовка і — вперед! Хоч це й тримається завжди у великому секреті.

Хуратова бережуть таким чином від самого Сталінграда. І коли в грудні сорок четвертого генерал-майора Кулагіна заберуть з переднього краю в Академію імені Фрунзе, його заступник — однорукий полковник Смолин — дотримуватиметься неписаного солдатського братства: з чотирьох Хуратових хоч один має залишитися — у загиблих осиротіли діти, долею їхньою має опікуватися останній брат, випускник Бакинського інституту нафти.

На третій день отого немилосердного копання з ранку до вечора, набивши криваві мозолі, ремствую перед бойовими товаришами:

— Доки ж отак мучитися!? Га? А офіцери і за лопату не візьмуться.

В обід мене викликають до Хуратова. У бліндажі командира роти — морок, тиша і прохолода. Після сонячного сяйва нічого не бачу. Витягуюсь у струнку, кидаю руку до пілотки:

— За вашим розпорядженням гвардії сержант...

— Ты что же бойцов против командиров подбиваешь? — обриває він. — Думаешь, если получил из «Красной звезды» письмо от генерал-майора Таленского, так тебе все позволено? Не будь дураком — держи язык за зубами! А то СМЕРШ напомнит тебе «Был в окуп. обл.». На переднем крае разговор короткий!

А на вечірній перевірці, за звичкою заклавши руки за спину і проходячи вздовж шеренги, зупиняється перед Цімохом — заряджаючим Володі Титова — і раптом:

— Выйти из строя! — рявкне так несамовито, що ми здригнемося й завремо.

Хуратов відходить на правий фланг, розвертається і каже Цімоху, що стовбичить перед строєм один як палець:

— Пять минут на сборы! Собрать вещи — і шагом марш в пехоту!

Цімох блідне на наших очах, мов мрець: піхота — це смерть! А Хуратов швидко підходить до нього і каже:

— Доносчикам в батарее нет места. Не потерплю! — знову зривається на вереск. — Во-о-он! Чтобы и духу твоего здесь не было!

«Ось хто доніс на мене». Хлопці нічого так і не дізнаються, бо Хуратов більш і не заїкнеться про це. Ну а я й поготів.

— Сухов, — звертається до командира першого вогневого взводу, старшого на батареї, ніби аж постарівши і втомившись. — Сходите сейчас же в штаб батальона, виберите расторопного и грамотного бойца вместо этого, — киває вслід Цімохові, — приспособленца.

— Слушаюсь! — виструнчується командир нашого першого вогневого взводу.

С берез неслышен, невесом
Слетает желтый лист...
Старинний вальс «Осе-енний сон»
Играет гармонист...

Знову лине над долиною Радомки ніжний тенор Козловського так виразно і так чисто, ніби він співає десь-за отими шелюгами, що вкривають зворотні схили піщаних висот, за якими окопалася мінометна батарея. З беріз і справді злітає, вже й без вітру, перше пожовкле листя, падає нам на плечі й пілотки, і його можна ловити, мов золоті монети...

Вздыхают, жалуясь, басы,
И, словно в забытьи-и-и,
Сидят и слушают бойцы,
Товарищи мои...

Так ми вперше чуємо цю прекрасну пісню і стоїмо всі як один, там, де кожного із нас застає. Тенор Івана Семеновича раптом затихає, ніби, співаючи, він одвертається від нас, а потім знову повертається і лунає зовсім близько:

...Бойца не устрашит,
И что положено кому
Пусть каждый совершит.

Присмирніють мої товариші, замисляться, вслухаються. Далеко-далеко наші домівки! І всі наші рідні і найрідніші. А пісня й сюди прийшла за нами, як їхній привіт. Як нагадування про те, що і наші ріки течуть так само, як Вісла і Радомка, і ліси наші вже потроху жовтіють і пускають листя за вітром, і все це чекає нас і виглядає... Якби тільки лишитися живими. А Козловський, ніби вгадавши наші думки і настрої, підбадьорює:

А коль придется в землю лечь,
Так это ж только раз...

Та втіхи у цьому мало, і кожен подумає: «Не мені лягати в землю! Цур, не мені...» А Сухов затримається біля моєї вогневої, дослухуючи куплет.

— Яка правда?! Вперше чую в пісні таку правду... — крутне головою й піде містком через Радомку на той бік, і я згадаю його роздумливу фразу на Темпельгофському аеродромі 20 квітня 1945 року, коли його зріжуть фашистські кулеметники вже в самому Берліні.

А за ним услід летить підбадьорливий голос Козловського, змінивши і ритм, і тональність на енергійніший, на мажорний лад:

И вот он снова прозвучал
В лесу прифронтовом...
И каждый думал и мечтал
О чем-то дорогом...

Про що думає Сухов, не знаю. А я думаю про нашу хату над ставом, про самотню маму, про ще самотнішу молоденьку дружину мою з малим дитям, про крихітну нашу дівчинку, котрій оце виповнилося півроку...

И каждый думал о своей,
Припомнив ту весну,
И каждый знал: дорога к ней
Ведет через войну...

Чистий, як сльоза, й прозорий, як вода в гірському ручаї, голос Козловського вертається до перших слів пісні і завмирає, а натомість грубий, чужий, гавкаючий фальцет викрикує чуже й страшне слово:

— Achtung! Achtung! — і агітаційна атака на німецьку оборону почнеться. Саме перед вечерею.

За першими ж звуками німецької мови починають стріляти з автоматів і кулеметів, щоб заглушити цю безглузду затію. А як тільки залунають звуки музики, над обома передніми краями, над нейтральною смугою, порослою високими, незайманими травами, над лісами й перелісками знову нависає тиша. Музико, музико, музико... Ти й на війні з нами, грієш наші серця, нагадуєш нам усі принади світу. І навіть тут робиш нас людянішими. Спасибі вам, музико й пісне!

2.

Із закінченням земляних робіт на плацдармі Хуратов запровадить почергове чергування на спостережному пункті командирів мінометних обслуг.

— Привыкайте самостоятельно засекать огневые точки противника! Не сидите иждивенцами за моей спиной да спинами своих командиров огневых взводов. Проявляйте инициативу в определении новых огневых средств. Ибо под осень, чем длиннее ночи да чем ближе наше наступление, фашисты плотнее будут насыщать свои боевые порядки артиллерией, минометами и пулеметными гнездами. Помните: они не дураки! Все учитывают. И мы должны не сводить очей с их обороны. На батарее должны постоянно находиться командиры огневых взводов, чтобы немедленно открывать огонь по новым огневым точкам. А мне самому не удастся вовремя засечь их: как только вздремну, так и прозеваю пристрелку новых батарей или пулеметных гнезд противника. Ясно?

З того часу ми й чергуємо разом з ним з вечора до ранку. І йдемо разом з ним на ранкову повірку, коли його тут підміняють Сухов чи Авер'янов, командир другого вогневого взводу.

Все літо на плацдармі при затишші на передньому краї тривають запеклі повітряні бої: над переправами через Віслу та над артилерійськими й мінометними позиціями. Над ними — особливо настирливо кружляють «рами», двофюзеляжні розвідники-корегувальники, ведучи спостереження та аерофотозйомку під прикриттям винищувачів «Ме-109» та «Фокке-Вульф-190». З якихось невідомих джерел знаємо, що над нашим плацдармом «у вільному полюванні» діє молодий, але вже знаменитий ас нашої винищувальної авіації — майор Іван Кожедуб, зоря якого тільки зійшла навесні над Кубанню в 43-му, але який уже доганяє полковника Покришкіна по кількості збитих літаків противника. Він в основному баражирує над Віслою, прикриваючи наші переправи. Але іноді, в гонитві за повітряним суперником, пролітає й над нашими позиціями, і ми спостерігаємо.

До війни усі десятикласники мріяли про авіацію. Мріяли й ми з моїм «дядьком» Віктором Митрофановичем, молодшим за мене на три роки.

З Кулеб'як Горьківської області, де навчався на шестимісячних курсах молодших лейтенантів, він пришле мені листа: «Занятия напряженные — некогда в гору глянуть. Так что некогда предаваться нашей с тобой давней мечте о небе. Но когда пролетает над нашими тактическими занятиями самолет, снова предаюсь ей. И эта мечта клонит мою голову, как голову украинского подсолнуха в степи...»

Щоб отак написати на вісімнадцятому році життя?! Одна ця фраза свідчить про те, якою б Людиною був наш Віктор, якби не загинув.

Закінчивши навчання і одержавши офіцерське звання, Віктор Сизоненко отримає призначення на посаду командира кулеметного взводу під Кенігсбергом, де йтимуть особливо вперті й тяжкі, кровопролитні бої за столицю Східної Пруссії. Та ще його кулеметний взвод прикриватиме стик двох дивізій! З нього, із цього стику, німецька розвідка не зводить свого пильного ока. Віктор буде розстріляний прямим попаданням з «Фердинанда» буквально другого дня по прибутті, коли, строчачи з кулемета понад головами, зупинятиме охоплену панікою піхоту, поповнену необстріляними бійцями з Молдавії та західних областей України.

«Тільки чоботи з його ногами залишаться на дні кулеметного гнізда», — скаже мені після війни його фронтовий товариш з третього відділка нашого радгоспу. Все станеться на його очах, бо він воюватиме у Вікторовому кулеметному взводі.

Віктор загине вслід за братом Петром, 24-літнім командиром 122-міліметрової гаубичної батареї ще «на тій війні незнаменитій», під Виборгом за два дні до замирення з фіннами. Вслід за двоюрідними братами Романом та Сергієм, що поляжуть у 41-му, обороняючи Одессу. Та вслід за їхнім найменшим братом, Вікторовим ровесником, Ванею-«Зеликом», що впаде на полі бою під час Яссько-Кишинівської наступальної операції. Майже весь рід наш буде вибитий на війні! А тепер мудрагелі-націоналісти хочуть, щоб я забув і Велику Вітчизняну війну, і загиблих родичів, бойових товаришів та командирів, зрадив пам'ять про них, зрадив і самого себе.

Яке блюзнірство і який цинізм!

3.

— Немца сбили! — вривається на світанні у бліндаж нашого «НП» (спостережного пункту) капітан Яковлєв — заступник командира батальйону по стройовій частині. — Спускается на парашуте над нейтралкой! Возьмем его тепленьким и...

— За мной! — командує Хуратов, вихопивши свій пістолет «ТТ», пересмикує затвор, вганяючи патрон у патронник. — Вот он, стервятник! — скрикне, глянувши через бруствер.

Високо в небі квітне блідо-рожевий перед сходом сонця купол парашута, і легенький західний вітерець повільно несе його до нашого переднього краю. Видно, як льотчик пересмикує стропи парашута, щоб, знижуючись нахиленим під гострим кутом куполом проти вітру, дотягнути поближче до свого переднього краю.

Музико, музико, музико... Ти й на війні з нами, грієш наші серця, нагадуєш нам усі принади світу

— Видать, Кожедуб срезал и этого, — скаже капітан Яковлєв, теж ставлячи на бойовий звід свій пістолет. — Я буду отрезать его от леса, а вы... Хуратов перебиває його:

— Сержант! Обходите его слева! Там в минном поле разведчики сделали проход для ночного поиска. А я его буду брать с кустарника! Давай, капитан, не прозеваем аса! Вперед, сержант! — крикне востаннє, а сам шугоне в кущі верболозу на нейтральній смузі, тільки його й бачили.

Оточуємо бігцем фашистського аса, а вітер несе й несе його на нашу оборону, і всі, хто в цей ранній час чергують у траншеях, охороняючи сон товаришів, висуваються з траншей, а деякі й на бруствер вилазять, щоб краще бачити, як ми братимемо німецького аса.

В цей час сонце вигулькне із-за лісу, і нам стане видно його коричневу льотну куртку, а також круглу, мов футбольний м'яч, голову, обтягнуту чорним шоломом. Помітимо навіть, яке в нього бліде обличчя і красиві сірі брюки із стрілками. Наче він спеціально напрасував їх перед таким раннім вильотом. Переконавшись, що всі його спроби марні, він почне з великими зусиллями та незручностями через лямки парашута діставати свій парабелум.

— Сержант! — крикне мені із шелюгів Хуратов. — Стрельните из ППШ ему в руку! А то я из пистолета не достану. Стреляйте же, ну! А то он сдуру еще застрелится!

Я вистрелю одиночним, цілячись в праву руку льотчика, й не вцілю. А він тим часом вже чіпляється модельними туфлями за верхівки чагарника. І, як тільки заплутає в ньому стропи згаслого парашута, Хуратов тигром стрибне на нього з гущавини верболозу, блискавично зіб'є його з ніг, виверне йому праву руку, якою він так і не встигне вихопити парабелум, і придавить до землі німецького льотчика-винищувача, обплутаного стропами й обтягнутого ременями кріплень парашута. Доки підбіжимо з Яковлєвим, Хуратов стоятиме над лежачим ворогом із наведеним на нього піднятим парабелумом, вихопленим з розстебнутої кобури. Коли він все це зробить, ми навіть не помітимо.

— Хенде хох! — дзвінко й знервовано крикне німцеві Хуратов, тримаючи його під прицілом. І до нас: — Поднимите его! Он не может выпутаться из строп.

Ми з Яковлєвим ледве піднімемо мускулистого, хоч і худорлявого аса, і він виявиться вищим не лише за низенького й щуплого Хуратова, а й за високого капітана.

Німець стоїть перед нами з піднятими над головою руками, блідий, як стіна. Губи його пересохлі, обличчя ніби обсипане борошном, як у мірошника, а очі повні суму й розпачу. Але погляд у нього гострий, руки не тремтять — це свідчить про мужній і твердий характер. Він явно не з полохливих. Але миттєва поразка і різка зміна в його долі й житті накладають на нього трагічний відбиток.

Яковлєв підійде до німця впритул, вправно клацне замком на його грудях, і кріплення парашута упаде йому до ніг. Переступивши довгими ногами через парашут і стропи, льотчик гляне на Хуратова, відведе його руку з пістолетом і, шаркнувши застібкою-блискавкою, миттєво зірве свою сяючу новизною коричневу льотну кутку і подасть її моєму командирові батареї:

— Данке, — злегка вклониться Хуратову. — Ви зберегли мені життя — не дали застрелитися, — скаже він схвильовано, а я одразу перекладу.

— Ты смотри! — Вигукне Хуратов, здивовано дивлячись на мене, а не на німця. — А я и не знал о таких способностях моего подчиненного. Молодец, сержант!

Німець рішуче наблизиться до Хуратова і накине йому на плечі свою нову, рипучу куртку наопашки, і наш суворий Хуратов аж помолодіє й покращає в ній.

— Шагом марш! — незворушно скомандує йому непримиренний Хуратов і, пропустивши поперед себе, поведе його до нашого бліндажа. — Что будем с ним делать, капитан? — спитає на ходу Яковлєва.

Не встигне той відповісти, як назустріч нам з'явиться, немов з-під землі, майор медслужби в камуфляжі з німецького плащ-намету і з пістолетом «ТТ» у руці.

— Я его доставлю в штаб! — засапавшись, вигукне він.

— А-а-а, ордена возжелала тыловая крыса? — злісно прошипить йому в обличчя Хуратов.

— Как вы смеете? — все ще відхуючись, обуриться медпрацівник. — Что себе позволяете со старшим по званию?

— Смею, — спокійно відповість йому Хуратов. — Еще в Сталинграде заработал это право, потеряв в один день троих братьев.

І тут до нас вихором підлетить на трофейному мотоциклі «Цундап» з кількома розвідниками капітан Чумак. Хлопці звільнять коляску і виструнчаться. А Чумак підійде до Хуратова, мовчки простягне руку:

— Віддайте мені його зброю.

Хуратов, теж мовчки, віддасть йому льотчиків парабелум.

— А його документи? — спитає Чумак.

— Никаких документов! — відповість Хуратов. — Хотя... — він скине з пліч льотчикову куртку. — Поищу здесь, — шаснувши по кишенях, знов накине її опашки на плечі. — Нет ни черта! Видимо, они у него в комбинезоне...

— Гаразд, — скаже капітан Чумак. І до мене: — Переклади полоненому, щоб сів у люльку, — кивне на німця.

— Чумак! Ты что, очумел? — гукне Яковлєв. — Там же пулемет!

— Він без патронів. Стрічки від нього мої хлопці залюбки носять навхрест на маскхалатах. Екзотика! Як у громадянську матроси носили. Ти ж знаєш, бо сам з морської піхоти. — Чумак одним доторком ноги заведе свій «Цундап».

Хлопці стрибнуть — хто позад нього на сидіння, хто на коляску попереду й позаду німця, і капітан Чумак повільно поїде ледь помітною стежкою вгору, на піщані горби, теж порослі шелюгами. А німець довго озиратиметься на свій палаючий під лісом «Фокке-Вульф-190», збитий нашим льотчиком, доки й не почнуть вони спускатися в долину річки Радомки і не щезнуть з наших очей.

4.

За кілька днів я напишу про цей епізод новелу «Льотна куртка», відправлю її в газету «Красная звезда» головному редакторові генерал-майору Таленському.

Невдовзі від нього у політвідділ дивізії прийде відповідь, у якій він детально проаналізує мою новелу — в основному, її недоліки: і літак у мене горить і чадить, мов танк, і німець-льотчик поводиться неприродно, і Хуратов надто легко «бере» його в полон. Лист принесе зі штабу дивізії заступник начальника політвідділу по комсомолу, молодий і веселий капітан. Але вручить чомусь Хуратову, а не мені.

Мабуть, так належить за субординацією.

Прочитавши листа, Хуратов викличе мене у свій бліндаж і довго мовчатиме над вийнятим із конверта і ретельно розгорнутим папірцем. Ніби не знає, з чого почати і що сказати мені. Нарешті одірве погляд від нього, пильно гляне мені у вічі:

— Редчайший случай! — вигукне він, вдаривши себе листом, вкладеним у конверт, по руці. — Генерал-майор Таленский — редактор газеты ГлавПУРа Красной Армии отвечает сержанту?! Видно, ты и впрямь что-то кумекаешь в литературе. Гм... «Самолет дымит и горит, как танк!» А он видел, как горят самолеты, а как горят танки? Сидит же все время в кабинете, корпит над своей газетой. Лучше было бы чуткому да внимательному генералу Таленскому напечатать в своей газете то, что ты написал с натуры на переднем крае! А не распространяться о достоверности изображения, как горит самолет. Горит и горит, что ж тут рассуждать? Ведь тебя за время вашего обмена письмами сто раз могли убить на переднем крае. И ты бы не дождался его снисходительного ответа! Но все равно приятно: не в каждую дивизию сам главный редактор «Красной звезды» пишет! Что-то, наверное, в твоих писаниях есть, — мовить роздумливо, повторивши те, що вже говорив, не зовсім вірячи й самому собі. Бо дивитиметься на мене так здивовано, ніби бачить когось іншого, замість мене.

З того часу він при кожній нагоді називатиме мене «писателем» — чи-то іронізуючи, чи заохочуючи, а чи картаючи. І це визначення звучить або дружньо, або принизливо. А все ж таки як не є, а звучить. І набуває дедалі більшого розголосу не лише на батареї, а й у батальйоні. І навіть у полку. А я той лист берегтиму так само, як комсомольський квиток і медаль «За отвагу», вручену мені командиром полку підполковником Коноваловим. Аж доки мене не вб'ють. Але це буде нескоро. Аж наступної весни. Вже у Берліні.

5.

...Під осінь в нічному пошуку вб'ють Ваню Томашова, полкового розвідника, улюбленця дивізії. З невідомих причин його не винесуть, хоч розвідники не лишають своїх: ні живих, ні мертвих, ні поранених. І фашисти розстрілюють труп на очах нашої оборони з кулемета розривними: видно, як з Вані летить шмаття маскхалата.

Кулемет б'є з якогось бліндажа чи доту, ще не пристріляного, нам ніяк не вдається подавити його, хоч всією батареєю випускаємо денну норму мін. Батареї забороняють далі вести вогонь, щоб не викликати занепокоєння противника та його артналіт у відповідь. Хуратов вимагає вогню, але Сухов, за наказом командира батальйону, не може стріляти.

— Тогда всех — на НП! Вытащим его сами, раз не сумели подавить огневую точку. Без огневой поддержки ни разведчики, ни стрелки... Понятно, да?

Коли прибігаємо на передній край, німці так само б'ють по тому, що колись було білявим, завжди усміхненим Ванею Томашовим.

Сіра імла, дим від розривів наших мін, мряка й туман висять над долиною Радомки, над нейтральною смугою, над далеким узліссям, звідки ведеться вогонь. Дрібний дощик сіється й сіється, а з лівого флангу, від Ходковської Волі, розбитої вщент і позначеної одним димарем від поміщицького фільварка, дзвінкий голос Козловського:

Сердце красавиц склонно
к измене
И перемене, как ветер мая…

Безглузда опереткова пісенька зовсім не личить такому співакові і особливо обстановці на передньому краї, Ваніному трупові, який розстрілюється на наших очах. І всі наші подвиги, марші, воєнні труди здаються марними, непотрібними, ошуканими, приниженими оцією брутальністю, легковажністю, чимось огидним і чужим. Не за це ж ми мучимося, воюємо, гинемо чи залишаємося живими. Не за це!

Хуратов, навалившись на мокрий бруствер грудьми, невідривно дивиться на труп Вані Томашова, з якого за кожною кулеметною чергою летять шматки розтерзаного кулями маскхалата. Хуратов чорний, як земля.

— Сухов! Шарахнуть бы по этому балагану хоть одной миной, что ли! Ну невозможно же терпеть такую пошлятину! — оглядається на командира батальйону Гробового.

— Ти що, здурів? — визвіряється на нього комбат. — По своїй установці? Я взагалі забороняю стріляти...

Но изменя-я-аю им первый я!

Ніби глумиться якийсь пошляк тенором Козловського, і Хуратова аж пересмикує:

— Хотя бы угомонился, аллах акбар, — шипить він синіми, пересохлими губами. І, побачивши нас, аж скидається: — Пришли? — ще раз оглядається на нас Хуратов. — Подходите ближе, ближе! — нетерпляче махає рукою.

Ми протискаємося траншеєю, чіпляючись плащ-наметами за її глинисті стінки, за групу офіцерів. Тут і начальник полкової розвідки капітан Чумак з двома портупеями та двома пістолетами на поясі, з біноклем на грудях, в захисних окулярах над козирком форменого картуза, зайвих, як і оця безглузда пісенька, що лунає над нейтральною смугою і над трупом Вані Томашова. У траншеї ж доводиться розминатися і з ад'ютантом батальйону капітаном Лучіним, і командирами стрілецьких рот Ценних та Абрамовим. Усі вони стоять і дивляться, як німці розстрілюють нашого мертвого розвідника, а зробити нічого не можуть.

— Пришли? — ще раз оглядається на нас Хуратов. — За мной! — Вихопивши пістолет, вискакує на бруствер, наміряючись отак, серед білого дня, під вогнем противника витягти Ваню Томашова.

— За мной! — ослизається на спливаючому бруствері, і вирячені очі його розлючені і страшні. — Докажем этим трусам, на что способны минометчики! А то стоят они! Глядят они, шакалы, глядят они, шайтаны!

Чумак блискавично хапає його за праву ногу, рве до себе, і Хуратов падає навзнак, мовчки відбивається другою ногою.

— Хапай за ліву! — кричить мені Чумак: я ж найближче до нього. — Хапай же...

Хуратов, зловчившись, б'є його чоботом в обличчя, і капітан заюшується кров'ю, але ногу не відпускає, з усієї сили тягне Хуратова вниз, назад у траншею. А я ловлю, та ніяк не впіймаю міцний хромовий чобіт, яким Хуратов відбивається.

— Трусы, — хрипить. — Сволочи! Над трупом разведчика глумятся, а вы-ы-ы...

Нарешті стягаємо його з бруствера в траншею, мокрого, виваляного в глині, а він виривається, відбивається, знову лізе на бруствер.

— Припинити! — люто кричить йому в обличчя командир батальйону, але Хуратов не чує — виривається з наших рук, хрипить, бризкаючи слиною:

— Всех фашистов палками, палками по голове! Кирпичом шакалов, шайтанов вонючих!..

Навалюємося на нього на дні траншеї, а він пручається, клекоче горлом, і піна пузириться на його посинілих губах, і очі вилазять з орбіт.

А потім враз розслабиться, вмовкне, тільки сіпаються руки й ноги. І тремтить підборіддя.

Піднімаємо непритомного Хуратова з мокрого дна траншеї, вносимо у бліндаж і кладемо його на вичовганий тапчан — днями й ночами він веде з нього спостереження за противником і викликає вогонь батареї по пристріляних цілях. Після припадку він засинає, і його ординарець, башкир Юнусов, сидить над ним.

— Страшный шеловек, — хитає головою. — Сапсем не спит. Страшное и горе у него: три брата погибли на его глазах в Сталинграде! Бомба попала в дом, который они обороняли вместе. А он чудом остался жив. Аллах акбар! Савсэм балной шеловек. Лечиться ему нада... А не воевать.

Вечоріє. Кулеметники перестають стріляти, і на передньому краї тиша. Десь за хмарами, за туманами летять журавлі, і нам чути їхнє журливе курликання...

Аж тут голос Козловського знову бере за душу:

Темная ночь, только пули свистят по степи,
Только ветер гудит в проводах,
Тускло звезды мерцаю-ю-ют…

Журавлі пролетять, а пісня лишиться і в темряві, де ні зорі, ні вогника навкруги. І розриватиме душу тугою й тривогою. А Хуратов, виснажений припадком, уперше за довгі місяці оборони за Віслою проспить усю ніч.

А вранці, як завжди, вишикує нас на ранковій перевірці і, стискаючи руків'я «ТТ» в розстебнутій кобурі, скаже нам, очевидно, перебуваючи під сильним враженням загибелі Вані Томашова і особливо від глуму над його трупом:

— Себя я заставлю вынести из-под огня, если ранят. Но если кто из вас на поле боя оставит без помощи раненого товарища, пристрелю, как собаку! — він мовчки пройдеться назад і вперед перед шеренгою, зупиниться посередині і, гірко всміхнувшись, застібне кобуру: — Вам скажут: «Вперед! Вперед! Раненых подберут санитары!» Не верьте! — скрикне так, що аж луна прокотиться над тихою Радомкою. — Санитары зачастую отсиживаются до прорыва обороны противника и до полного прекращения огня. Не будьте дураками! Не бросайте раненых товарищей! В крайнем случае, окажите первую помощь — остановите кровотечение, перевяжите хотя бы индивидуальным пакетом, наложив жгут! Ибо раненые изойдут кровью, пока санитары появятся. Ясно? Тогда — разойдись!

Олександр СИЗОНЕНКО.

Конча-Озерна.

Серпень 1998—вересень 2010.

ІМЕНА

Климент Ворошилов: герой чи міф?

У музеї історії та культури Луганська відкрито виставку, присвячену 130-річчю від дня народження Климента Ворошилова.

Можливо, вперше наркома оборони, маршала Радянського Союзу показано не як політика, державного діяча, а передусім як сімейну людину. Експозиція називається «В лучах пурпурного заката» — це рядки одного з найулюбленіших романсів подружжя Ворошилових, який вони виконували удвох. На виставці представлено багато унікальних експонатів, які демонструються вперше. Зокрема, реконструйована їдальня Ворошилових з предметами побуту і посудом родини, що збереглися до нашого часу. Це — іменний чайний сервіз із монограмою «КВ», вази, годинники, подарунки від керівників держав. На стільці висить маршальський мундир Климента Єфремовича й залишена шаль Катерини Давидівни, наче вони тільки-но попили чай і пішли. Вражень додають великі фотографії родини, контрольні роботи, табелі, листи сина Ворошилова Петра, малюнки, які дарували діти й онуки. До речі, прийомний син Ворошилова згодом став генерал-лейтенантом і винайшов деякі вузли танка Т-34. Про це нагадують модель танка і мундир Петра з нагородами. Як зазначив під час відкриття виставки міський голова Луганська Сергій Кравченко, в майбутньому міська влада планує знайти додаткове приміщення для музею К. Ворошилова, оскільки відведеного залу для всіх експонатів музею вже недостатньо.

Паралельно з відкриттям цієї виставки луганська «Свобода» заявила про презентацію книжки «Справжній Ворошилов» члена Луганського обласного тимчасового комітету ВО «Свобода» Ірини Магрицької. Автор намагається розвінчати створений легендарний образ земляка. У своєму публіцистичному нарисі І. Магрицька бере під сумнів міф про цю людину як про чесного комуніста, геніального полководця, першого червоного маршала з народу, державного і політичного діяча. Навпаки, вона показує його організатором терористичних акцій у передреволюційному Луганську й політичних репресій серед донського козацтва, вищого військового складу Радянської Армії, а також голодомору українських селян.

На думку голови обласної організації Української народної партії Валентина Ткалича, Ворошилов — непересічна постать. Він виріс у бідній родині і став маршалом, керував законодавчим органом країни і багато зробив для Луганська. Наприклад, завдяки Ворошилову в місті було відкрито медичний інститут.

Загалом луганчани вважають, що треба шанувати пам'ять і про Климента Ворошилова, і про інших історичних осіб, зберігати всі пам'ятники й матеріали, пов'язані з минулим.

Вл. інф.

Куди спливають мільйони держпідтримки

ГРОШІ

Шахти Луганської області добувають більш як третину всього вугілля України. 85 відсотків обсягу луганського палива — це антрацит. Вугілля — головний стратегічний ресурс країни і єдина корисна копалина, запаси якої Україна має на сотні років. Забезпечуючи енергетичну безпеку країни, уряд виділяє кошти на часткове покриття витрат за собівартістю вугільної продукції. Ці бюджетні кошти нерідко стають об'єктом підвищеної уваги кримінальних структур. Тому робота із забезпечення державної безпеки у вуглевидобувній промисловості є одним із пріоритетів для Служби безпеки України. Лише в 2010 році співробітники Управління СБУ в Луганській області виявили п'ять таких фактів на загальну суму близько 100 мільйонів гривень.

Чи завжди виправдана висока собівартість продукції?

Бюджетне фінансування вугледобувної галузі обчислюється величезними сумами. Йдеться не про мільйони, а про мільярди гривень. Незважаючи на ліквідність продукції на вітчизняному і зовнішньому ринках, вугільна промисловість у нашій країні продовжує залишатися дотаційною. Чи можна скоротити цю фінансову держпідтримку? Аналізуючи ситуацію з одержанням і витратою бюджетних коштів підприємствами вуглевидобувного регіону, співробітники Управління СБУ в Луганській області відповідають на це запитання ствердно. І ось чому. Працюючи на ділянці захисту економіки, вони доходять невтішних висновків: отримання державних коштів в окремих випадках незаконне. Воно відбувається внаслідок приписок, завищення показників, різного роду паперових маніпуляцій, а не реального нарощування виробничих показників. Варто зауважити, що собівартість вугілля, котре добувають в області, досить висока, до того ж різна. Наприклад, на ДП «Луганськвугілля» собівартість вугілля торік у квітні становила 931, у ДП «Первомайськвугілля» — 1154, у ВАТ «Лисичанськвугілля» — 1429 гривень за тонну. За минулий період ця величина коливається, перераховується, але все одно перевершує ціну тонни готової продукції. Держава змушена взяти на себе часткову компенсацію витрат із собівартості готової товарної вугільної продукції тим підприємствам, які відвантажують її на електростанції. У 2011 році обсяг держпідтримки таким українським підприємствам становитиме 3,4 мільярда гривень, а середню розрахункову ціну без ПДВ планується підвищити до 548,3 гривні за тонну. Вважається, що за такою ціною енергетики зможуть купувати вугілля.

Практика надання держпідтримки вугледобувним підприємствам за рахунок коштів державного бюджету на часткове покриття витрат із собівартості продукції, на будівництво й технічне переоснащення підприємств із видобутку вугілля діє з серпня 2003 року. Відтоді порядок держпідтримки не раз мінявся й уточнювався, але незмінним залишався його основний принцип: розподіл коштів на часткове покриття витрат із собівартості пропорційно збиткам шахт. Гроші виділяють на зменшення собівартості й підвищення продуктивності праці. Але, як обгрунтовано вважають співробітники Служби безпеки, часом посадові особи вугільних підприємств міркують інакше: а чи не краще зберігати високу собівартість і навіть штучно її роздувати, щоб і далі одержувати цей безкоштовний подарунок? Адже йдеться про мільйонні суми, які можуть бути використані, наприклад, на реалізацію корупційних схем. На жаль, але доводиться констатувати, що в разі відсутності реальних підстав для отримання держпідтримки такі схеми використовуються й нерідко спрацьовують досить успішно. Ось конкретний приклад про те, як...

ДО РЕЧІ

Висока собівартість вугілля — проблема не тільки Луганської області. За даними Міністерства вугільної промисловості, в 2011 році на державних підприємствах України очікувана середня собівартість тонни товарної продукції становитиме 871 гривню, тоді як ціна готової продукції — на 322,7 гривні нижче.

...ненажерлива котельня «золотим» вугіллям харчувалася

Цей дуже цікавий факт встановили луганські співробітники СБУ. Як з'ясувалося, за неповний рік шахтна котельня одного з вугільних підприємств області спожила майже півтора десятка залізничних вагонів палива! Уся «фішка» в тому, що за цей період котельня не працювала через свою несправність. А сталося таке. Для одержання держпідтримки перший керівник шахти протягом жовтня 2009 — січня 2010 років вносив у звітну документацію неправдиві відомості, завищуючи обсяги вуглевидобутку. Для приховання приписок провели фіктивне списання вугільної продукції, що ніколи не існувала. За хибно складеними документами це становило майже 12 тисяч тонн вугілля, або близько 200 залізничних вагонів. Немислиму частину цього палива й поглинула ненажерлива котельня, хоча її «шлунок» у той час не працював! З ініціативи СБУ ревізори КРУ провели перевірку фінансово-господарської діяльності вугільного підприємства і встановили, що внаслідок приписок директорові і працівникам шахти безпідставно нараховано й виплачено з держбюджету премії в сумі близько 660 тисяч гривень. Стовно керівника підприємства порушено кримінальну справу, слідство вже завершено і нині перебуває на розгляді в суді.

За спостереженнями співробітників СБУ, є два основні способи штучного збільшення обсягів державної дотації. Один пов'язаний із собівартістю вугільної продукції, другий — з обсягами видобутку.

— На нормально працюючій шахті собівартість тонни вугілля становить у середньому 700 гривень, — пояснюють фахівці. — Але якщо «надути» її до 900 гривень, то й компенсації підприємство отримає більше — скажімо, не 200, а 400 гривень за тонну. Є й інший шлях — завищення тоннажу палива, що відпускається споживачам. Якщо до якісного вугілля додати породи, то вийде, грубо кажучи, не тонна вугілля, а півтори. І державі доведеться виділяти дотації в півтора разу більше. Але після отримання завищеної держпідтримки постає запитання: куди списати ці зайві гроші? Списують на якусь ефемерну витратну частину — на виплату віртуальних премій, на оплату виходів на роботу, яких не було, або на придбання устаткування за завищеними цінами. Тобто одні махінації неминуче спричиняють інші. Ще на одній шахті області задокументовано факти необгрунтованого отримання держпідтримки в сумі близько 2,5 мільйона гривень. Для цього посадові особи вдалися й до фіктивного нарощування обсягів вугілля, добутого в 2009 році, й до завищення його собівартості. Це службова підробка. Матеріали передано в органи прокуратури.

За спостереженнями співробітників СБУ, є два основні способи штучного збільшення обсягів державної дотації. Один пов'язаний із собівартістю вугільної продукції, другий — з обсягами видобутку.

Є неув'язочка...

Підробку виявити важко. На перший погляд, вона може видаватися результатом звичайних бухгалтерських недоробок, погрішностей або, скажімо, неуважності. Але за ними часом стоїть злий намір, який платникам податків вартує мільйони гривень. Начальник головного відділу контррозвідувального захисту економіки Управління СБУ в Луганській області Олександр Туршуков наводить характерний перелік таких, м'яко кажучи, погрішностей, викритих ще на одному держпідприємстві.

— Під час розрахунку собівартості вугільної продукції посадові особи враховують суму амортизаційних відрахувань, нарахованих на основні засоби, придбані за бюджетні гроші, — пояснює він. — Але постанова Кабміну №69 від 28.01.2009 р. «Про порядок використання в 2009 році коштів, передбачених у державному бюджеті для надання державної підтримки вугледобувним підприємствам (включаючи підприємства з видобутку бурого вугілля) на часткове покриття витрат із собівартості продукції» свідчить, що прогнозовані витрати визначаються без обліку цих сум. Є ще одна «неув'язочка»: під час розрахунку витрат із собівартості враховуються витрати на оплату праці з розрахунку мінімальної заробітної плати 629 гривень, хоча насправді в цей період нараховувалась, виходячи з мінімальної заробітної плати 545 гривень. Відповідно до тієї ж постанови №69, витрати із собівартості повинні уточнюватися щоквартально одночасно з показниками програм діяльності вугільних підприємств. Але й ця вимога не дотримується, результат — знову-таки завищення прогнозованої вартості товарної вугільної продукції й відповідно суми прогнозованих збитків. На порушення постанови №69 і низки інших нормативних актів, розмір держпідтримки корегується шляхом зміни елементів собівартості товарної продукції. Причому виходячи з рівня фінансування бюджетної програми, а не фактичного обсягу готової товарної вугільної продукції. І так далі. Важко повірити, що всі ці мільйонні «погрішності» допускаються без відома посадових осіб вищих інстанцій.

За прогнозами фахівців, оприлюдненим у пресі, ситуація з бюджетним фінансуванням галузі на 2011 рік буде дуже непроста. На часткове покриття витрат із собівартості готової товарної вугільної продукції, у зв'язку зі збільшенням рівня заробітної плати, необхідно спрямувати 8,8 мільярда гривень. Але уряд має можливість виділити для цих цілей лише 5,9 мільярда. Одне слово, прогноз для вугільних підприємств невтішний, оскільки вже можна припускати, що будуть складності з розрахунками за електроенергію, із придбанням устаткування та матеріалів. А це, зрозуміло, неодмінно позначиться на обсягах виробництва. Тому робота СБУ з виявлення фактів незаконного отримання й використання бюджетних коштів триватиме. Крім того, готуються конкретні пропозиції із внесення змін у законодавство для того, щоб механізм держпідтримки перетворився на чинний засіб стимуляції виробника головного стратегічного енергоресурсу країни.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Після отримання завищеної держпідтримки постає запитання: куди списати ці зайві гроші?

ОГОЛОШЕННЯ

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор КП Виробниче ремонтно-житлове об'єднання Єнакієвської міської ради повідомляють про проведення конкурсу з продажу активів. На конкурс виставляються активи КП Виробниче ремонтно-житлове об'єднання Єнакієвської міської ради, які знаходяться за адресою:, Донецька обл., м. Енакієве, вул. Чубаря, 188а, а саме - Залізнична колія (165,4м.) з навантажувальним майданчиком, початкова ціна продажу - 96 925,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 4846,25грн. без ПДВ. З фіксованими умовами конкурсу та технічними характеристиками майна, що виставляється на конкурс, можна ознайомитись у організатора конкурсу. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуемого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу - 17,00 грн. перераховуються на р/р 260077397 в ДОД ВАТ "Райффайзен Банк Аваль" м. Донецька, МФО 335076, ЄДРПУ 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу- Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, за адресою: 83001, м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 23 календарних днів з дати публікації в газеті до 13.00 год. 28 лютого 2011р. включно. Конкурс відбудеться після 30 календарних днів з дати публікації інформації 10 березня 2011р. об 11.00 год. у Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області за адресою: 83001, м. Донецьк, пр - Комсомольський, 8. Переможець конкурсу на підставі затвердженого протоколу конкурсу укладає договір купівлі - продажу з ліквідатором КП Виробниче ремонтно-житлове об'єднання Єнакієвської міської ради. **Довідки за телефонами: (062) 304-77-83, 304-37-21.**

Ухвалою господарського суду Миколаївської області від 11.01.2011 р. по справі № 5/495/08 поновлено ліквідаційну процедуру ТОВ «Зернозбут-К» (ЄДРПОУ 33084276, адреса: м. Миколаїв, вул. В. Морська, 22, кв. 3) припинено повноваження ліквідатора Цуріки М. В.

Ліквідатором вищезазначеного підприємства призначено Сорокіна Олексія Олександровича (ліцензія АВ № 547702 від 03.08.2010 р.), кореспонденція приймається за адресою: м. Миколаїв,вул. Дружби, 23, т. 71-48-09.

**Фінансову звітність ПАТ «Грін Банк»
за IV квартал 2010 р. опубліковану в газеті "Голос України"
№ 16(5016) від 28.01.2011 р., доповнено:**

Примітка "Рахунки довірчого управління" не заповнюється у зв'язку з відсутністю даних.

Голова Правління — *Н. А. Пінчук*
Головний бухгалтер — *Л. П. Шкітіна*

Постановою господарського суду Миколаївської області від 24.01.2011 р. по справі № 5/4/11 визнано банкрутом ТОВ «МЕГАТЕК» (ЄДРПОУ 36486556, адреса: м. Миколаїв, вул. Терасна,14, кв. 18) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором вищезазначеного підприємства призначено Дубровного Михайла Олександровича (ліцензія АВ № 521539 від 06.07.2010 р.), кредиторські вимоги приймаються протягом 30 діб з моменту опублікування оголошення за адресою: 54058, м. Миколаїв, вул. Кр. Майовщиків, 17-Б, кв. 7.

Постановою господарського суду Вінницької області (21036, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 7) від 17 січня 2011 року в справі № 15/1/2011/5003 Фізичну особу - підприємця Короля Максима Олексійовича (вул. С. Короля, 65, м. Погребище Вінницької області, 22200, ідент. код 3165605436) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Управління Пенсійного фонду України у Погребищенському районі Вінницької області (вул. Б. Хмельницького, 75, м. Погребище, Вінницька область, 22200). Заяви з вимогами кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня публікації цього оголошення.

Господарським судом Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під.) порушено провадження по справі № Б-19/227-10 про банкрутство закритого акціонерного товариства "ДЕКА" (код ЄДРПОУ 31234947, адреса: 61124, м. Харків, вул. Зернова, буд. 55, корп. "Г"; п/р 260023232 у ПАТ "Мегабанк", МФО 351629).

Розпорядник майна Мясніков Андрій Олександрович (ліц. АВ № 499019 від 20.11.2009 р.; м. Харків, пр. Тракторобудівників, 118-А, кв. 93). Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Згідно рішення засновників від 24 січня 2011 року Фермерське господарство «КОЛІМБ—А» (ід. код 32807499,42120, Сумська обл., Недригайлівський р-н., село Іваниця) оголошує про своє припинення шляхом ліквідації.

Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з моменту виходу оголошення за адресою: 42120, Сумська обл., Недригайлівський р-н, село Іваниця.

13.01.2011 р. справа № 2/76-10-4050 Господарським судом Одеської області винесена постанова про визнання боржника банкрутом та призначена ліквідаційна процедура Фізичної особи - підприємця Білоус Лариси Вікторівни, код 3025800467, інд. 65004, м. Одеса, вул. Обнорського, 101-В. Ліквідатор Фізичної особи - підприємця Білоус Лариси Вікторівни арбітражний керуючий Кузнецов І. А., ліцензія від 16.11.2009 р. за № 498974, м. Одеса, 2-й Бузковий пров., № 6, вимоги до боржника надсилати на адресу ліквідатора або до господарського суду Одеської області.

Ухвалою господарського суду Черкаської області (18000, м. Черкаси, бул. Шевченка, 307) від 23 грудня 2010 року порушено провадження у справі № 01/2560 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Компанія Еверест» (код ЄДРПОУ 31855295, адреса: 18000, м. Черкаси, проспект Хіміків, 10, кв. 63, р/р 26005203134001, ЧФ ВАТ КБ «Промекономбанк», МФО 354875), введено мораторій на задоволення вимог кредиторів, накладено арешт на все майно боржника, розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Степаненка Віталія Вікторовича (18000, м. Черкаси, вул. Сумгаїтська, 51, кв. 154).

Постановою Господарського суду Луганської області (91016, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, № 3а) від 24.01.2011 р. по справі № 12/130б визнано банкрутом Суб'єкта підприємницької діяльності - Фізичну особу-підприємця Таранченко Геннадія Анатолійовича, м. Рубіжне Луганської області, реєстрація фізичної особи підприємця в ЄДР за № 20017098058, ідентифікаційний № 2304514572, адреса: м. Рубіжне Луганської обл., вул. Менделєєва, буд. № 10А/7, р/р № 26002565673210 в ДОФ ПАТ «Укрсоцбанк», МФО 334011, і відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Льовіна А. П., ліцензія АВ № 158472 від 07.12.06 р., 93010, м. Рубіжне Луганської обл., вул. Менделєєва, буд. № 59/35.

Строк для пред'явлення кредиторами до господарського суду вимог до боржника - один місяць з дня публікації цього оголошення про визнання боржника банкрутом.

Постановою господарського суду Миколаївської області від 26.01.2011 р. по справі № 5/249/11 визнано банкрутом ТОВ «ТАІС-Є» (ЄДРПОУ 32508099, адреса: м. Миколаїв, вул. Потьомкінська, 41) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором вищезазначеного підприємства призначено Васильєва Юрія Анатолійовича (ліцензія АБ № 521538 від 06.07.2010 р.), кредиторські вимоги приймаються протягом 30 діб з моменту опублікування оголошення за адресою: 54058, м. Миколаїв, вул. Кр. Майовщиків, 35, кв. 57.

Постановою господарського суду Миколаївської області від 24.01.2011 р. по справі № 5/3/11 визнано банкрутом ТОВ «ОСКАР-ГРУПП» (ЄДРПОУ 36621974, адреса: 54030, м. Миколаїв, вул. Пушкінська, 17) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором вищезазначеного підприємства призначено Єрьоменко Наталю Григорівну (ліцензія АВ № 499121 від 11.01.2010 р., 54055, м. Миколаїв, вул. Садова, буд. 46, корп. 2, кв. 17, адреса для листування: 54038, м. Миколаїв, а/с 80), кредиторські вимоги приймаються протягом 30 діб з моменту опублікування оголошення за адресою: 54038, м. Миколаїв, а/с 80.

Постановою Господарського суду міста Києва (01030 м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 28.12.2010 р. по справі № 15/443-б визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «МОСТ-ІНВЕСТ», код 32361997, адреса: 03049, місто Київ, вул. Тополева, 6, рахунок № 2600602041001 в ПАТ «ЕРДЕ Банк», місто Київ, МФО 380667, та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Філатова Владислава Арнольдовича, ліцензія АВ № 397257 від 03.09.2008 р. Поштова адреса: 03141, м. Київ, а/с № 49, тел. (044) 275-70-64. Претензії кредиторів приймаються ліквідатором протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Донецької області від 25.01.2011р. по справі № 42/35Б Товариство з обмеженою відповідальністю «Донецький м'ясокомбінат» (83059, м. Донецьк, пр. Ілліча, 105, код ЄДР 31770861) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Патерилова Віталія Вікторовича (ліцензія серії АВ № 307377 від 04.04.2007р., адреса: 83050, м. Донецьк-50, А/С № 6915, тел. (095) 563-63-59).

Ухвалою господарського суду Луганської області (91016, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3А) від 17 січня 2011 року порушено справу про банкрутство № 12/121б відносно Приватного підприємства «Торговий будинок «Корона», код ЄДРПОУ 30231211, адреса: 91034, м. Луганськ, вул. Ватутіна, 1 Д, п/р 260011907 в АТ «Райффайзен Банк Аваль», м. Луганськ, МФО 304007.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Рачка Романа Володимировича, ліцензія серії АВ № 08192 від 03.07.2006 р., який мешкає за адресою: Луганська обл., м. Первомайськ, вул. Дзержинського, буд. 11, кв. 73, ІПН 2878505096.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Ухвалою господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) від 20 грудня 2010 року порушено провадження у справі № 42/179Б про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «ЕКСПОМЕТАЛ» (місцезнаходження: 83114, м. Донецьк, пр-т Звільнення Донбасу, буд. 4а, ідентифікаційний код 32645745, п/р 2600600372 в Донбаському філіалі ПАТ «Родовід банк» м. Донецька, МФО 394512) та введено мораторій на задоволення вимог кредиторів.

Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Пальшина Юрія Ігоровича (ліцензія серії АВ № 158204 від 21 серпня 2006 року, поштова адреса: 02166, м. Київ, вул. Волкова, буд. 16, кв. 10, тел. (050) 469-6258).

Претензії та заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Миколаївської області (54001, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) від 24.01.2011 р. по справі № 5/6/11 Приватне підприємство «СЕРВІС-КОМПАНІ» (ЄДРПОУ 35106359, адреса: м. Миколаїв, вул. Декабристів, 1-А) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Постановою господарського суду Миколаївської області (54001, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) від 24.01.2011 р. по справі № 5/8/11 Товариство з обмеженою відповідальністю «ТРАНСТЕХ ПЛЮС» (ЄДРПОУ 36535917, адреса: м. Миколаїв, вул. Нікольська, 71, оф. 309) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором вищезазначених підприємств призначено арбітражного керуючого Шаповалова Андрія Валерійовича (ліцензія АВ № 456569 від 28.05.2009 р.), кредиторські вимоги приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення за адресою: 54030, м. Миколаїв, вул. Адмірала Макарова, № 7, офіс 12.

Постановою господарського суду Миколаївської області (54001, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) від 24.01.2011 р. по справі № 5/5/11 Товариство з обмеженою відповідальністю «ПРОФ-СТРОЙ» (ЄДРПОУ 36487114, адреса: м. Миколаїв, вул. Червоних Майовщиків, 17-Б, кв. 55) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Постановою господарського суду Миколаївської області (54001, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) від 24.01.2011 р. по справі № 5/7/11 Товариство з обмеженою відповідальністю «РУБИКОНАГРО» (ЄДРПОУ 36812900, адреса: м. Миколаїв, вул. Лазурна, 4-Г) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором вищезазначених підприємств призначено арбітражного керуючого Шаповалова Андрія Валерійовича (ліцензія АВ № 456569 від 28.05.2009 р.), кредиторські вимоги приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення за адресою: 54030, м. Миколаїв, вул. Адмірала Макарова, № 7, офіс 12.

Постановою Господарського суду Київської області від 22.12.2010 р. у справі № Б 3/200-09 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру ПП «Давид-транс» (код 33110494, 08500, вул. Соборна, б. 54, кв. 133, м. Фастів, Київська область).

Ліквідатором призначено Погорєлко Інну Вячеславівну, ліцензія АВ № 521520 від 30.06.2010 р., ідентифікаційний номер 2880501189; Чернігівська область, м. Ніжин, вул. Генерала Корчагіна, б. 9, кв. 24.

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Ухвалою господарського суду Запорізької області (м. Запоріжжя, 69001, вул. Шаумяна, буд. 4) від 16.12.2010 року по справі № 16/281/10 порушено справу про банкрутство - Товариство з обмеженою відповідальністю «Торговельний будинок «Аліот», код ЄДРПОУ 33795715, (69095, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 117-А; р/р 26004001306857 в ПАТ «ОТП Банк», МФО 313872). Згідно з вимогами ч. 5 ст. 11 ЗУ «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» введено процедуру розпорядження майном боржника. Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Козлову Вікторію Олегівну, (Ліцензія Арбітражного керуючого серії АВ № 397275 від 30.09.2008 р., адреса: 69050, м. Запоріжжя, вул. Космічна, 99/60, т. (0612) 7010194, 233-96-83). Вимоги кредиторів приймаються протягом 30 днів від дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1а) від 23.12.2010 р. у справі № Б29/141-10 Комунальне житлове підприємство № 11 (код ЄДРПОУ 20305782, адреса реєстрації: 50050, м. Кривий Ріг, вул. Косіора, 23, п/р 26000301144048 у філії «Центрально-Міське відділення ПАТ Промінвестбанк в м. Кривий Ріг Дніпропетровської області», МФО 305493) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Селевка Дмитра Олексійовича, ліцензія АВ № 547895, поштова адреса: 50027, м. Кривий Ріг, а/с 1230, тел. (056) 401-40-72, (067)955-48-35.

Господарським судом м. Києва винесено постанови про визнання банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури щодо наступних підприємств:

1) ТОВ «ЕСФЕРО», код ЄДРПОУ 35812721, м. Київ-01103, вул. Кіквідзе, 26, п/р № 26003300098006, ПАТ «КБ «СКБ», МФ0 388313, справа №50/620-б;

2) ТОВ «АЛЬЯНС ТЕХПРОМ», код ЄДРПОУ 34981309, м. Київ-01103, вул. Кіквідзе, 11-А, п/р № 26009002928, Київська філія «Західінкомбанк», МФО 320951, справа № 50/646-б;

3) ТОВ «МАЙОРАТ ФІНАНС», код ЄДРПОУ 36757143, м. Київ-01133, б-р. Л. Українки, 12, кв. 1, р/р відсутні, справа № 44/383-б;

4) ТОВ «Торгівельна компанія «Оптторг ЛТД», код ЄДРПОУ 34239144, м. Київ-01042, пров. Новопечерський, 19/3, р/р № 26009300101709, АКБ «СЄБ», МФО 322658, справа №50/224;

5) ТОВ «Інвест. Ко», код ЄДРПОУ 35919095, м. Київ-01103, вул. Кіквідзе, 12-А, р/р № 26001105790201, АТ «ЕКСПОБАНК», МФО 322294, справа № 50/331-б;

6) ТОВ «АГРО-БІЗНЕС СЕРВІС», код ЄДРПОУ 32070063, м. Київ-01133, вул. Щорса, 26-А, р/р № 26001303268, ФІЛІЯ АКБ «ЗОЛОТІ ВОРОТА», МФО 300238, справа № 44/45-б;

7) ТОВ «РЕЗЕРВСЕРВІС», код ЄДРПОУ 34241441, м. Київ-01042, вул. П. Лумумби, 15, р/р № 2600532246, «ДІАМАНТБАНК», МФО 320854, справа №50/660-б;

8) ТОВ «ЗА-ЛІНА», код ЄДРПОУ 35141414, м. Київ-01103, вул. Кіквідзе, 18, р/р № 26003011000800, ПАТ «БТА БАНК», МФО 321723, справа №50/645-б.

Арбітражним керуючим по справах № 50/620-б, № 50/646-б, № 50/224, №50/331-б, № 50/660-б № 50/645-б призначений Гаврилюк Є. В., ліцензія АВ № 347365 від 30.01.2008 р., м. Київ, вул. Констянтинівська, 63/12, кв. 87;

№ 44/383-б, № 44/45-б призначений Куліченко М. В. ліцензія АВ № 499026 від 25.11.2009 р., м. Бровари, вул. Возз'єднання, 5а, кв. 60.

Постановою Господарського суду Закарпатської області (88000, м. Ужгород, вул. Коцюбинського, 2а) від 24.01.2011 р. по справі № 6/112 Дочірнього підприємства «Мавекс-Верховина» Товариства з обмеженою відповідальністю «Мавекс» (код ЄДРПОУ 31858935, місцезнаходження: 89425, Закарпатська область, Ужгородський район, с. Баранинці, вул. Гагаріна, б. 94, п/р № 26004353356001 в ПАТ КБ «Приватбанк», м. Ужгород, МФО 312378) визнано банкрутом, відкрита ліквідаційна процедура та призначена ліквідатором голова ліквідаційної комісії Крегул Галина Миколаївна (88000, Закарпатська область, м. Ужгород, вул. Чорновола, буд. 7, кв. 85, ідентифікаційний номер 3253615567).

Претензії кредиторів приймаються ліквідатором протягом одного місяця за адресою: 88000, м. Ужгород. вул. Одеська, буд. 3, тел./факс (0312) 679130.

КУРІНЬ

№ 22 (5022) СУБОТА, 5 ЛЮТОГО 2011

Найближчим часом погоду України визначатиме тепла й волога повітряна маса. Часом мокрий сніг і дощ (тільки вночі на Закарпатті, Прикарпатті, у східній і південній частинах — без істотних опадів). Температура вночі від +1 до –4; удень +1—6 (на ПБК до +8); у Карпатах і горах Криму вночі –5—10, удень 0—5 морозу. На дорогах ожеледь. Вітер південно–західний, 7—12 м/с, місцями пориви 15—22 м/с, у Карпатах 25—30 м/с.

ЦЬОГО ДНЯ, 5 ЛЮТОГО

1721. Петро Перший затвердив «Духовний регламент», який скасовував у країні патріаршество (існувало з 1589 р.). **1816.** Прем'єра опери Россіні «Севільський цирульник» — класичного твору світової музики. **1836.** Народився російський літературний критик Микола Добролюбов. **1870.** У Львові розпочався страйк друкарів. **1919.** У Києві повалено Директорію і встановлено радянську владу. **1990.** У Москві прийнято рішення про скасування 6-ї статті Конституції СРСР — про керівну роль партії. **2008.** Україну прийнято до СОТ.

Головний біль

КАЗКА

Вода терпить до 99 градусів. А потім закипає і, перетворившись на пару, стає величезною силою. Руйнівною або творчою, залежно від того, як її спрямувати.

У зв'язку з появою не відомої раніше хвороби — поголовного головного болю, тобто головного болю цілого народу, Кабінет Міністрів поповнився ще одним міністром, який очолив засноване, як необхідне, Міністерство Головного Болю (МГБ). Оскільки причин головного болю дві — від нервів і від розуму, у міністерстві організували два головні управління — Головне управління боротьби з головним болем від нервів і Головне управління боротьби з головним болем від розуму.

Як відомо, постійні головні болі призводять до серйозних розумових розладів, а серйозні розумові розлади потребують серйозного медичного втручання, яке, втручання в божевілля, здійснюється найкраще в божевільні, а хворі всі — вся держава, тому при міністерстві заснували третє головне управління — з будівництва Вседержавної божевільні.

Однак будувати нічого не стали: іноземні радники й спостерігачі (розумові інвестори), які у всьому цьому брали участь і при всьому були присутні, порадили ні в що не втручатися: антигуманно й антидемократично поводитися як із хворою з людиною, яка вважає свою голову здоровою.

Мирослав МИЛОРАДОВИЧ.

Фотоетюд Андрія КОЦЮБИНСЬКОГО.

7 МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Розкрию таємницю

Скільки телеканалів у Березі Рябкової Кістки (БРК) — і всі вони працюють заради кількох людей з адміністрації Президента.

Нотатки журналіста

Якщо мовчати, то свобода слова, безумовно, є.

І до ворожки не ходи

Щоб точно сказати, яке рішення з того чи іншого питання прийме Конституційний Суд БРК, читати Конституцію зовсім не обов'язково.

Теологія

Якщо чудес не буває, значить, є Бог.

Наша віра

Не схотіли вірити, що наше світле майбуття — комунізм, тепер доводиться вірити, що наше світле майбуття — капіталізм!

Невже не зрозуміло?

Інститут цензури доцільний лише там, де медіа-магнати не працюють за сумісництвом у спецслужбах.

Просте рішення

Всі «зірки» нашого шоубізнесу незамінні, доки не вимкнути телевізор.

Всі при ділі

Грабунками у БРК займаються бандити, добропорядні люди займаються реформами.

Нотатки прокурора

Звідки в країні з'явились мільйонери? Поки що серйозно розглядається лише одна версія — від верблюда.

Спіть спокійно

Розвиток парламентаризму парламентаріям БРК у огляднoму майбутньому не загрожує.

Чи знаєте ви, що...

...депутатів БРК не люблять всього лише 4% населення, інші 96% їх просто ненавидять?!

Олександр ПЕРЛЮК.

Каюсь

Обманювався —
каюсь:
Болять душа
і плоть.
Дурив і сам —
і каюсь,
Прости мене,
Господь!

Борис РЕВЧУН.

ТЕЗИ Й АНТИТЕЗИ

- ***Релігія — зазвичай опіум дурного народу і лікарський засіб для розумних.***
- ***Жлоб насамперед видає себе тим, що зневажає бідного.***
- ***Реформи здебільшого реформісти роблять для себе.***
- ***Скільки було б злодіїв, та не в усіх є змога і талант!..***
- ***Не кажи, що ти поет, а то будуть сміятися чи плакати.***
- ***На красивих ногах далеко підеш!..***
- ***Релігія — творча сила: народжує єретиків.***
- ***Проблема продовольства завжди актуальна, особливо після відповідної реформи.***

Володимир ГОЛОБОРОДЬКО.

ДОШКА ПОШАНИ

Із життя соковижималки

Юлія Тимошенко, колишній Прем'єр-міністр України:

— Люди думали, що вибрали владу, а вони вибрали просто соковижималку «цитрус-прес», яка з людей вичавлює останні соки...

Від чергового:

— А щоб знали, як у 2004 році зухвало жерти помаранчі!..

От і весь круглий стіл

Сергій Соболєв, народний депутат, БЮТ:

— Про те, що нам потрібен круглий стіл... Мені здається, треба було б установити місце, де краще проводити цей

круглий стіл — на Лук'янівці чи в якомусь СІЗО. Тільки в таких умовах ця влада може спілкуватися з опозицією.

Від чергового:

— Владу, в усі часи, туди пускати не можна! Вона, за звичкою, візьме собі найкращі нижні нари, а опозицію відтіснить до параші!

Чим розмахувати будемо?

Борис Нємцов, російський політик:

— Труба — фалічний, я б сказав, символ, що з'єднував Росію і Європу. І мені здається, що нема жодної політичної сили в Україні, жодного бізнесмена, який би сказав: «Ну добре, віддамо цей символ наш нескінченний, хай росіяни там ним розмахують». Уряд може говорити, що хоче — трубу ви ніколи не віддасте.

Від чергового:

— Помиляєтесь, як уже показувала практика, уряд цілком готовий трубу віддати росіянам, а самим залишитись... із символом.

Реформений інтерес

Микола Азаров, Прем'єр-міністр України:

— Якщо люди не відчувають на собі реформ, це значить, що реформи проводяться найменш болісно, найменше зачіпаючи інтереси людей.

Від чергового:

— Миколо Яновичу, ви дійшли до того, що наших олігархів уже й за людей не вважаєте...

І мумії заговорять

Віктор Небоженко, політолог (про продовження повноважень Верховної Ради на півтора року):

— Після вчорашнього голосування партії влади вже не потрібні перебіжчики. Тому якщо хтось і захоче піти з БЮТ, йому просто нікуди буде йти. Отож будуть не «тушки», а політичні мумії.

Від чергового:

— А ви знаєте, мумії — це теж добре. Хтось же повинен попередити нашу партію влади про кару єгипетську.

Смертельний укус

Михайло Бродський, голова Держкомпідприємництва (про пропозиції очолити новий департамент в Міністерстві економіки):

— Я готовий жалити... Але якщо почнуть обрізати функції, позбавляти нас жала — я піду...

Від чергового:

— Уявляєте Бродського з жалом? Підприємці кажуть: ні — тільки з салом!..

Мал. Володимира ВАСЬКОВЦЕВА, Василя ФЛЬОРКА, Вадима СИМИНОГИ, Миколи КАПУСТИ.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

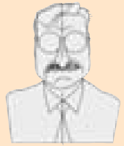

Над номером працювали: Сергій ДЕМСЬКИЙ, Сергій ВОЛОТКОВСЬКИЙ, Юліана ШЕВЧУК.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.
- (р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2011 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15

Зам. 19074

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»